IV 73377

LIST ZA TELESNO KULTURO

POLET

Ljubljana, ponedeljek, 4. januarja 1965 – Cena 30 din

Številka 1

Leto XX.

Univerzitetna knjižnica Ljubljana
PO 1453/1966

Današnje tekme v Mojstrani so bile v izredno težkih pogojih, po globokem snegu in snežnem metežu.

NOVOLETNA SKAKALNA TURNEJA — INNSBRUCK

Za naše usodna druga serija

Brandtzaeg krepko vodi po tekmah v Oberstdorfu, Garmischu in Innsbrucku – Izredno slabo vreme na Berg Islu – Zajc odlično opravil prvi skok, v drugem pa naredil napako – Po znanju Zajc med najboljšimi, vendar je zaradi pomanjkanja treninga nezanesljiv – Eržen in Oman v prvi seriji dobra, v drugi pa pokvarila lepo priložnost – v sredo bo zadnja tekma v Bischofshofnu

Innsbruck, 3, jan. Olimpijsko mesto ima tokrat le svojo snežno odejo. Ta sicer ni debela, vendar dovolj velika, da tudi v Innsbrucku, v Tirolah, občutijo zimsko vzdušje.

Najprej nekaj besed o drugi tekmi novoletne skakalne turneje v Garmischu. Doživeli smo nekaj presenečenj. V ospredju so še vedno ostali najboljši iz Oberstdorfa, medtem ko so se skakalci, zlasti iz SZ, Norveške in Zahodne Nemčije prerinili proti boljšim mestom. Sama tekma v Garmischu je prinesla presenečenje prve vrste. Ihle je bil sicer najdaljši s 86,5 m, vendar ga je v končni oceni prehitel Finec Pukka. Ta je bil samo za desetinko točke boljši, vendar je dokazal, da je trenutno eden najboljših finskih skakalcev. O ostalih naj povemo le to, da so prikazali približno iste kvalitete kot v Oberstdorfu, vendar pa so mlajši in novi skakalci iz SZ opozorili strokovnjake in športno javnost, da je v tej deželi zamenjava generacije, ki obeta v prihodnjih sezonah pravi preobrat v skakalnem športu.

Posebno poročilo našega novinarja Marjana Lipovška iz Innsbrucka

Naši tekmovalci so nastopili s spremenjeno srečo. To posebej velja za odličnega odličnega Zajca, ki ni imel sreče v prvem skoku. Kakor sam trdi, se je sneg omehčal in njegove smuči niso bile pravilno namazane. To je ugotovil šele v drugi seriji, ko je pristal pri zares zanj rekordni daljavi. Povemo naj še to, da je bil Zajc na treningu izredno popoln in njegovi skoki so bili od vseh najdaljši. Ostala tekmovalca, Oman in Eržen nista še našla svoje prave forme in prepričani smo, — tako trdijo tudi strokovnjaki — da bosta v nadaljevanju v tej sezoni prav solidna reprezentanta.

BERG ISEL V MEGLI IN SNEGU

Današnja tekma je imela posebno težke okoliščine. Ves čas je snežilo, skakalnica pa je bila kot nekakšna skrivalnica, ki se je gledalcem, pa tudi tekmovalcem, prikazala zdaj na pol, zdaj v celoti, ali pa je sploh nismo dobro videli. Vse to je imelo za posledico, da so okoliščine krojile usodo skakalcev.

Najprej naj povemo, da tudi v Avstrijo niso dopotovali skakalci iz NDR, kar le zmanjšuje vrednost sicer popolnega olimpijskega zastopstva. Tudi treninga na Berg

Nadaljevanje na 12. strani

MEDNARODNE TEKME V MOJSTRANI

Tokrat Jugoslovani na prvih mestih

Tekmovanje v stalni negotovosti – Dosti »zamazanih« — Skoraj polovica tekmovalcev odstopila

MOJSTRANA, 3. jan. — Pod izredno težkimi vremenskimi pogoji se je včeraj v Mojstrani pričelo in danes končalo drugo mednarodno tekmovanje v smučarskih tekih. Karakteristika tega tekmovanja je bila neprestana negotovost, najprej ali tekmovanje bo, ali ne bo in med samim tekmovanjem, kakšno bo vreme — kakšen bo sneg. Tako organizatorji kot trenerji in končno sami tekmovalci, so imeli polne roke dela, eni da so vsaj zasilo pripravili tekmovalne proge, in drugi da bodo kar najbolje namazali smuči. Tako enim kot drugim je to uspelo le do neke mere, kajti proge niso bile najbolje pripravljene in pred samim tekmovanjem zadosti prevožene, prav tako pa so se številni tekači zamazali, zaradi tega odstopili ali pa dosegli precej slabše rezultate kot običajno.

Letos je bila zaradi neprimernega termina in odpovedi tekmovanj v zadnjem hipu udeležba tujih tekmovalcev zelo pičla. Medtem, ko so Avstrijci poslali k nam tri najboljše člane in dva najboljša mladinca pa so Italijani poslali na tekmovanje zelo slabo ekipo Montelusari iz Trbiža. Od naših so bili na startu prav vsi, ki danes v smučarskem teku nekaj pomenijo. Skupno se je zbralo v Mojstrani 65 tekmovalcev. Kot je bilo pričakovati, so bile najbolj zanimive pa tudi najboj ogorčene borbe med člani in mladinci. Velik favorit teka na 15 km Avstrijec Janc je očitno slabo namazal in je pristal šele na 11. mestu. Na vrhu najtežjega vzpona, na približno četrtem km, je bil najhitrejši Avstrijec Rie-

Nadaljevanje na 12. strani

Červan četrti v Tunisu

Tunis, 3. jan. — Na mednarodnem atletskem tekmovanju v Tunisu, kjer so atleti nastopili v teku na 8000 m, je zmagal domačin Mohamed Gamudi s časom 23:41.2, drugi je bil Anglež Batty s časom 23:48.6, tretji pa domačin M. Hadeb v času 23:59.6.

Na tekmovanju je nastopil tudi Jugoslovan Červan, ki je dosegel sedmo mesto s časom 24:58.0.

Šahovski turnir v Hastingsu

HASTINGS, 3. jan. — Sovjetski velemojster Paul Keres in jugoslovanski velemojster Svetozar Gligorić sta v šestem kolu zabeležila novi zmagi in obdržala vodstvo na letvici. Gligorić je premagal Angleža Mardea v 34. potezi, Keres pa njegovega rojaka Littlewooda v 20. potezi. Svetovna prvakinja Nona Gaprindašvili je v tem kolu izgubila z mladinskim svetovnim prvakom Romunom Florinom Gheorghiujem v 46. potezi. Ostale partije so bile prekinjene.

Stanje na lestvici: Keres in Gligorić 5.5, Gheorghiu 5, Pflegger 4 (1), Hindle in Gaprindašvili 2.5, Lee 1.5 (1), Littlewood 1.5, Rocha in Mardle 0.5.

BUKAREŠTA — Bukareštanski Progresul je predal brez borbe tekmo četrtfinala za pokal evropskih prvakov v namiznem tenisu za ženske prvaku Zahodne Nemčije Duisburgu. V polfinalu se bo Duisburg srečal z madžarskim prvakom Foldgepom

MEDNARODNE VESTI

ATENE — Nogometni prvak Grčije Panatenaikos je premagal reprezentanco Avstrije 4:2 v prijateljski tekmi.

MIAMI BEACH — V drugem kolu mednarodnega mladinskega turnirja v tenisu je Jugoslavija premagala Švedsko 3:0.

LONDON — V 26. kolu nogometnega prvenstva Anglije so bili doseženi naslednji rezultati: Arsenal : Woolverhampton 4:1, Birmingham : Tottenham 1:0, Blackburn : Aston Villa 5:1, Blackpool: Liverpool 2:3, Chelsea : Lester 4:1, Everton : Burnley 2:1, Leeds : Sunderland 2:1, Manchester United : Fulham odloženo, Sheffield U. : Sheffield W. 2:3, Bromwich : Nottingham 2:2, West Ham:Stock City 0:1. Na lestvici vodi Leeds z 39 točkami pred Manchester, U. in Chelseaem po 37, Tottenhamom 30, Nottinghamom in Blackburnom po 29 točk itd.

FRANKFURT — Hamburger SV: Hertha 4:1, Borussia (D) : Borussia (N) 5:1, Köln : Hannover 0:1, Karlsruher : Schalke 04 2:2, Eintracht (F) : München 1860 4:1, Eintracht (B) : Werder 1:1, Kaiserslautern : Meidericher 2:0. Na lestvici vodita Köln in Werder s po 22 točkami pred Hamburger SV in Eitrachtom (F) po 20, Münchenom 1860, Nürnbergom in Hannovrom po 19 točk itd.

ZAHODNI BERLIN — Rokometaši Zagreba so osvojili prvo mesto na mednarodnem turnirju v rokometu, na katerem sta poleg domače mestne reprezentance sodelovali še reprezentanci Pariza in Züricha. Zagreb je premagal vse svoje nasprotnike.

Sprejem pri predsedniku Skupščine SRS Ivanu Mačku

Predsednik Skupščine SR Slovenije Ivan Maček je 29. decembra dopoldne sprejel najboljše slovenske olimpijce, med drugim Mira Cerarja, Drago Stamejčičevo, tekmovalce v osmercu, Ivana Daneua ter trenerje Borisa Gregorko, Fedorja Gradišnika in Petra Klavoro. Z njimi se je zadržal v daljšem prijetnem razgovoru.

HOKEJSKA TRIBUNA

Osebna sodnikova presoja

Če govorimo sodniki med seboj o sojenju našega državnega prvenstva, smo soglasni, da sojenje ni lahko. Tisti, ki so se že uveljavili v mednarodnem merilu pravijo, da jim je ljubše sojiti meddržavne tekme kot na primer naše državno prvenstvo.

Vprašali boste zakaj?

V kvaliteti je takšna razlika, da se uveljavi predvsem osebna presoja sodnika. Rekli boste, zakaj si ga pa polomil; priznal si, da prav z osebno presojo sodnik še kako lahko vpliva za potek igre. To seveda ni nič novega, je pa prav gotovo v jugoslovanskem hokeju precej kočljivo vprašanje.

Zakaj so Jeseničani daleč najboljši hokejski kolektiv? Ne bo težko odgovoriti: njihov razvoj ima svojo organsko rast! Menim, da so samo Jeseničani moštvo, kjer vsak posameznik dobro obvlada vse elemente hokejske igre. Pri vseh ostalih jugoslovanskih moštvih pa je le nekaj posameznikov, ki razumejo ta posel. Ostalim igralcem zvezne lige manjka ta ali ona kvaliteta sicer povprečnega hokejskega igralca. Katere so te pomanjkljivosti? Ta slabo drsa, drugi je počasen v drsanju, oni spet ne obvlada tehnike igre s palico, tretji ne zna dobro streljati ploščice itd.

Če razdelim jugoslovanska hokejska moštva, ki igrajo v zvezni ligi v tri skupine, ne bom zagrešil velike napake. V prvo skupino sodijo Jeseničani, v zadnjo zagrebška Mladost, ostali pa sestavljajo drugo skupino (upam, da ne bo zamere, če morda kdo misli, da sodi v prvo ali tretjo skupino). V drugi skupini je tako večina moštev z nekaterimi prav dobrimi posamezniki in povprečnimi igralci.

Glede na moja dokazovanja sledi analogno, da, če bi sodniki upoštevali vsa pravila in dosledno izpolnjevali, kar zahtevajo, potem bi bilo vseh pet igralcev druge skupine redko kdaj na igrišču. Kot sem že omenil v enem prejšnjih člankov, je kriterij sojenja vedno ostrejši, tako, da se sodniki in igralci počasi seznanjamo in privajamo na bolj čisto igro. Če preidem na razlago nekaterih pravil, bi med prvim omenil pravila igre s palico. Pravilo prav., da je dovoljena igra s palico v višini ramen. V kolikor dvignemo palico med ramena, tako, da zadenemo nasprotnika, sledi kazen dve minuti. Če igralec pri tem poškoduje nasprotnika, sledi kazen pet minut. Pri sojenju hokejskih tekem imam večkrat občutek, da posamezni igralci ne igrajo s hokejsko palico,

Za Polet piše zvezni sodnik ing. Erik Krisch

temveč z lopato, metlo ali dilami. S tem ne želim žaliti nikogar, res pa je, da pri tem, če igralec ne obvlada igre s palico, po nesreči, ho koče doseči ploščico ali jo nasprotniku odvzeti, sune ali celo poškoduje nasprotnega igralca. Pred nedavnim sem gledal tekmo, ko je igralec po nesreči zadel nasprotnika v nos in ga pri tem močno ranil. Sodnik ga je po pravilu izključil za pet minut. Bil sem zelo blizu tega dogodka in sem točno videl, da je kaznovani zagrešil napako, ko je lovil ravnotežje!? Torej, po tem sled., da je povsem nehote ranil nasprotnika! Za sodnika je pri tej stvari razumljivo kaj in kako mora ukrepati. Večkrat se zgodi, kot sem že omenil, da igralec, ki lovi ravnotežje ali išče oporo, nehote zadene nasprotnika, toda sodnik mora te prekrške oceniti po svoje. Arbiter mora kaznovati namerne prekrške, zato je pri tem zelo pomembna njegova osebna presoja.

Drugo pravilo o uporabi hokejske palice govori o tem, da lahko igralca, ki napreduje s ploščico oviraš tako, da s palico lahko toičeš po njegovi palici. Prav presoja moč teh udarcev je spet problematična. Zgodi se, da pri tej obrambi igralci uporabljajo palico kot na primer koso. V našem hokeju je prav pri razlagi tega pravila največ nesporazumov in tudi sodniških spodrsljajev. Mislim, da moramo prav pri tem obrambnem udarjanju s palico posvetiti posebno pozornost, ker je prav pri moštvih druge skupine vse preveč nepravilnih oblik obrambe. Pri vsem tem je še vrsto drugih pravil, za katere vemo, da večkrat povzročajo prepire, nezadovoljstvo, kritike, vendar s pripombo, da pri tem protestirajo oni, ki ne poznajo pravil hokejske igre.

Še morda nekaj mislim o pravilu, ki pravi, da je prekršek, če nasprotnika na kakršen koli način odbiješ, da se s silo zaletiš v pregrado (bando). Igralci druge skupine, še bolj pa tretje, niso vsi odlični drsalci. Mnogokrat se zgodi, da je pregrada za njih zadnja možnost, da se v naletu hitro zaustavijo. Če pred tem zadenejo v nasprotnika, ali se od njega odbijejo, že mislijo, da je prekršek. Slabšega drsalca se ponavadi samo malo dotakneš pa že pade, toda to še ni prekršek!

Spored tekmovanja drugega dela zvezne hokejske lige

V soboto 9. januarja se bo po točno enomesečnem premoru nadaljevalo tekmovanje v zvezni hokejski ligi. Zaradi izredne zanimivosti tega tekmovanja, predvsem v borbi za osvojitev drugega mesta, v celoti objavljamo razpored drugega dela zvezne hokejske lige.

9. januar — Beograd : Medveščak, Olimpija : Mladost, Kranjska gora : Cr. zvezda, 10. januar — Partizan : Medveščak, Jesenice : Cr. zvezda, Mladost : Kranjska gora, 12. januar — Partizan : Mladost, Olimpija : Cr. zvezda, 13 januar — Jesenice : Medveščak, Beograd : Mladost, 14. januar — Olimpija : Kranjska gora, 15. januar — Cr. zvezda : Mladost, 16. januar — Olimpija : Partizan, 17. januar — Beograd : Cr. zvezda, Medveščak : Partizan, Kranjska gora : Jesenice, 19. januar — Mladost : Jesenice, 20. januar — Olimpija : Beograd, 21. januar — Medveščak : Beograd, Cr. zvezda : Jesenice, 23. januar — Partizan : Jesenice, Kranjska gora : Medveščak, 24. januar — Beograd : Jesenice, Olimpija : Medveščak, 26. januar — Medveščak : Jesenice, 27. januar — Beograd : Partizan, 28. januar — Cr. zvezda : Kranjska gora, Mladost : Medveščak, 30. januar — Beograd : Kranjska gora, Mladost : Cr. zvezda, 31. januar — Partizan : Kranjska gora, Olimpija : Jesenice, Medveščak : Cr. zvezda, 2. februar — Beograd : Olimpija, 3. februar — Medveščak : Kranjska gora, 4. februar — Mladost : Olimpija in 5. februar — Cr. zvezda : Partizan.

V ostalih terminih v mesecu februarju bodo sledile skupne priprave jugoslovanske reprezentance za nastop na svetovnem prvenstvu na Finskem. V okviru tega programa je predvidenih tudi nekaj meddržavnih tekem in sicer:

5. in 6. februarja — SFRJ : Bolgarija (mladinci) v Beogradu, 9. februarja — KAC : SFRJ v Celovcu, 10. in 11. februarja — Zahodna Nemčija B : SFRJ v Holzkirchenu in Oberstdorfu, 13. in 14. februarja — dve tekmi reprezentance SFRJ s klubi Zahodne Nemčije, 15. in 16. februarja — SFRJ : Mannheim v Jugoslaviji, 19. in 21. februarja — SFRJ : Poljska (mladinci) v Jugoslaviji, 22. in 23. februarja — SFRJ : Kitzbühl v Jugoslaviji, 1. marca — SFRJ : Avstrija na Jesenicah in nato skupen odhod na Finsko.

POLJSKA : NORVEŠKA 6:1 (3:0, 1:0, 2:1)

Varšava, 3. jan. — V prijateljski tekmi je izbrano moštvo Poljske brez velikih težav in po bolj ali manj slabi igri premagalo reprezentanco Norveške. Znano je, da se bo Norveška borila z Zah. Nemčijo za sodelovanje v A skupini turnirja **svetovnega prvenstva na Finskem.**

KOMENTIRAMO HOKEJSKE DOGODKE

MATIJA LED RAZBIJA, ČE GA PA NI...

Mariborski hokejisti živijo ob spominih

Napovedovalec na stadionu ob Tržaški cesti je objavil, da se igra samo še 5 minut. Gledalci so bili kljub mrazu razgreti, kajti na semaforju je bil rezultat 3:3. Mariborski hokejisti se odlično borijo proti mlademu moštvu Jeseničanov. Še 4 minute! 1.500 gledalcev stiska pesti. Še tri minute! Dežman, napadalec domačih, prestreže puck, »finta«, in rdeča lučka na semaforju za vrati Jeseničanov se prižge. 4:3 za hokejiste Maribora in konec tekme!

Tako so potekale zadnje minute srečanja republiške lige, v katerem so mariborski hokejisti zabeležili enega svojih največjih uspehov. Verjetno nihče od številnih gledalcev, ni pričakoval tistega hladnega februarskega večera od ledene plošče, da je bila ta tekma obenem slovo mariborskih hokejistov za dolgi dve leti.

Tekmovalna sezona 1962—1963 je bila obenem tudi najuspešnejša za mariborske hokejiste. V republiški ligi so na svojem drsališču bolj za šalo kot zares zapovrstjo premagovali vse tekmece. Poraženi so bili tako hokejisti Vevč, mladi Jeseničani, pa tudi stari konkurenti Celjani. Ekipo hokejistov je sestavljala vrsta mladih in perspektivnih igralcev, ki so jim s svojo izkušenostjo in znanjem pomagali veterani ing. Hočevar, ing. Janežič, ing. Pogorelc in Giber. Ta dinamični šport je dobil vedno več in več pristašev v mestu pod Pohorjem in se je okoli ledene ploskve zbralo vedno vsaj okoli tisoč gledalcev. Mariborčanom že od nekdaj »ležijo« dinamični in ostri športi, kot so nogomet, rokomet, boks in hokej. Vsi so pričakovali razvoj hokeja, tedaj pa je prišel premor, dolg dve leti.

In kje so bili vzroki? Stadion ob tržaški cesti so podrli zaradi graditve nove magistrale. Lokacijo za nov stadion so določili v okviru novega športnega parka na Poljanah. Tam bi se naj gradilo tudi umetno drsališče. Zamisel je bila prav lepa in buldoženji so kmalu zrili čedno jamo. Opravljena so bila vudi vsa zemeljska dela. Potrebno je bilo le še položiti cevi in betonsko ploščo. Pri tem pa se je zataknilo, kljub temu, da je bilo precej prahu okoli skrivnostnih cevi. Zima pa je prišla in zopet odšla, ne da bi hokejisti napravili vsaj en dobiček. Le na robu mesta po studenških ribnikih je mladina drsala z improviziranimi palicami in pucki ter posnemala Fletcherje, Johanssone, Staršinove, Majorove in druge. Vendar riziko je bil majhen, kajti bila je prava umetnost ohraniti suhe hlače vse do večera, in če je do nesreče prišlo, se je športno popoldne nadaljevalo doma.

Čeprav zlobni jeziki trdijo, da gre osel samo enkrat na led, hokejisti pa drsajo vso zimo, so le ti letos opustili sanjarjenje o umetnem drsališču in zaprosili upravo športnih objektov, da jim pričara led v Ljudskem vrtu. Rečeno — storjeno. Mali stadion so prekopali, odvodni kanal izolirali z bitumensko lepenko in stekleno volno, vse skupaj zopet zakopali in čakali na led. Stadionček je za hokej izredno pripraven, saj bi imela ledena plošča dimenzije 59 x 26,5 m ter prostora za 5000 gledalcev. In kako je danes!

MATIJA led razbija, če ga pa ni, ga naredi! Žal je Matija tam nekje v februarju in ledu ni in ni. Hokejisti pa žalostno posedajo okrog, brusijo drsalke, gledajo v nebo, poslušajo vremenska poročila in čakajo, čakajo...

Medtem pa drugje kohejisti pridno drsajo, se tepejo, zabijajo gole, nastavljajo bodičke in polnijo stadione željnih gledalcev!

Quo vadis — mariborski hokej!

S. GERŽINA

Bogo Jan in Felc sta letos najboljša hokejista v moštvu Jesenic

ZMAGA IN PORAZ MLADIH SLOVENSKIH HOKEJISTOV

Slovenija : Koroška 4:6 (1:3, 0:1, 3:2)

Jesenice 3. jan. — V preteklem tednu sta se v dveh prijateljskih tekmah pomerili mladinski reprezentanci Koroške in Slovenije. V torek, 29. decembra, je Slovenija v Celovcu nepričakovano premagala Koroško z 4:2, v provratnem srečanju, ki je bilo včeraj zvečer na Jesenicah, pa je zmagala Koroška z 6:4. Mladinsko reprezentanco Slovenije so v povratnem srečanju sestavljali le mladi igralci Kranjske gore. Iz nerazumljivih razlogov namreč mladincev Olimpije v soboto zvečer ni bilo na Jesenice. Tako je slovenska reprezentanca v povratni tekmi nastopila precej oslabljena, nasprotno pa sta za reprezentanco Koroške nastopila dva igralca iz znanega moštva KAC

Kljub slabemu vremenu je bila tekma na drsališču pod Mežaklijo izredno zanimiva. Mladi igralci Slovenije in Koroške so prikazali dober hokej. Gostje so pričeli takoj z vso močjo, saj so se za vsako ceno hoteli oddolžiti za poraz v Celovcu. To jim je tudi uspelo, saj so bili prvi dve tretjini boljše moštvo. V zadnji tretjini so slovenski reprezentantje v ostrem finišu skušali nadoknaditi zamujeno, vendar so kljub boljši igri samo znižali rezultat.

Pred okoli 200 gledalci sta tekmo sodila Eggar iz Celovca in Medja z Jesenic. Strelci: R. Hiti, Košir, G. Hiti in Smolej za Slovenijo ter Mayer, Rajchel, Schritt, Scherka in Erlacher 2 za Koroško.

ZAGREB : GRAZ 1:4 (0:0, 0:2, 1:2)

ZAGREB, 3. jan. — V prijateljskem srečanju mestnih reprezentanc je včeraj zvečer na drsališču brez večjih težav premagala nerazpoložene hokejiste Zagreba. Častni gol za domačine je dosegel Krmelj. Pred okoli 200 gledalci sta sodila Ditrich iz Gradca in Gregec iz Zagreba.

CRVENA ZVEZDA : ZKL BRNO 5:17 (2:4, 0:6, 3:7)

BEOGRAD, 3. jan. Pred okoli 3000 gledalci so včeraj večkratni prvaki ČSSR na stadionu na Tašmajdanu premagali našega zveznega ligaša Cr. zvezdo. Domačini nikakor niso uspeli resneje ogroziti odlične in razpoložene goste, ki so potresli mrežo Cr. zvezde takorekoč kadar so hoteli. Tako so bili gledalci zadovoljni, predvsem s prikazano igro znanih mednarodnih mojstrov kot Bubnika, Vanjeka, Dande in drugih. Čeprav je bil led zelo slab in je Cr. zvezda nastopila pojačana z reprezentantom Smoletom in svojim trenerjem Ošmerom, so češki hokejisti prikazali pravo ekshibicijo na ledu. Strelci golov so bili: Skopal 4, Vanjek in Všijnski po 3, Barta in Bubnik po 2 ter Mešaln, Pavleka in Danda po 1 za Brno ter Smolej 2, Šišič 2 in Ošmera 1 za Cr. zvezdo. Tekmo sta sodila mednarodna sodnika Knežević in Žitnik.

POMEMBEN USPEH HOKEJISTOV SZ

Colorado, 3. jan. — Na tukajšnjem mednarodnem turnirju je zmagala reprezentanca SZ pred ČSSR in Kanado. Vse tri reprezentance so na turnirju tekmovale po dvojnem točkovnem sistemu. Najbolj zanimivi sta bili obe medsebojni srečanju med SZ in ČSSR. V prvi tekmi je zmagala SZ z 8:2, v drugi pa presenetljivo ČSSR z 5:3. Amatersko reprezentanco Kanade pa sta SZ in ČSSR gladko odpravili v obeh srečanjih, razen odločilne tekme Kanada : ČSSR, ki se je končala neodločeno 3:3 (3:0, 0:1, 0:2).

Zah. Nemčija : Švica 7:6 (3:1, 2:4, 2:1

ŽENEVA 3. jan. — V odločilni tretji tekmi za sodelovanje na svetovnem prvenstvu v hokeju na ledu, ki bo v mesecu marcu na Finskem je reprezentanca Zah. Nemčije premagala v zelo izenačeni in razburljivi tekmi z najtesnejšim rezultatom Švico. Moštvo Zah. Nemčije se bo sedaj 3. marca pomerilo z reprezentanco Norveške. Zmagovalec se bo uvrstil v A skupino svetovnega prvenstva, poraženec pa v B skupino svetovnega prvenstva, kjer se bo bo v prvi tekmi pomeril že 4. marca z reprezentanco Jugoslavije.

V. NOVOLETNO TEKMOVANJE ZA POKAL MEST V PODVODNEM RIBOLOVU

Prvo mesto za Pulo

Mali Lošinj, 3. jan. — Moštvo Pule je nepričakovano osvojilo prvo mesto na V. novoletnem tekmovanju za pokal mest v podvodnem ribolovu. Tekmovanje se je odvijalo v zelo močni mednarodni konkurenci. Člana Pule Bruno Kočevar in Vilim Rončević sta v petih urah pod vodo, v specialnih zaščitnih oblekah, ulovila približno 28 kilogramov rib in s 42.720 točkami osvojila prvo mesto.

Na letošnjem tekmovanju v izredno lepem sončnem vremenu in v morju, ki je bilo toplo od 12 do 14 stopinj Celzija je nastopilo 52 moštev iz 38 mest Italije, Francije, Avstrije, ČSSR, Monaka, Švice, in Švedske. Jugoslovani so od prvih osmih mest osvojili sedem.

Lutka iz cunj spremljevalka olimpijske zmagovalke

Vsaka olimpiada ima svojega junaka, športnika, ki je s svojimi rezultati za vedno zapisan v zgodovini tega največjega tekmovanja na svetu. Za Češkoslovaško je zelo laskavo, da se je med nepozabne osebnosti olimpijskih iger v Helsinkih uvrstil Emil Zatopek, v Tokiu pa tekmovalka v orodni telovadbi Vera Časlavska.

Na letošnjih olimpijskih igrah v Tokiu je Vera Časlavska dosegla nepozaben uspeh. Svojo dolgoletno prizadevanje je kronala z odličji, s kakršnimi se lahko pohvali le malokateri športnik. Osvojila je tri zlate medalje, v skupni oceni, v preskoku in na gredi, srebrno medaljo za nastop v ekipnem tekmovanju, na bradlji je bila peta in v parterju šesta. To so uspehi, ki uvrščajo Vero Časlavsko med najboljše tekmovalke v orodni telovadbi.

Prav te dni se je v časopisih pojavila vest, da je ta znana tekmovalka v orodni telovadbi, preživela Novo leto pri nas v Jugoslaviji. Organizatorji V. tekmovanja za pokal Mestnih reprezentanc podvodnih ribolovcev so olimpijsko zmagovalko povabili, naj preživi Novo leto kot gost na Malem Lošinju. Vera Časlavska je vabilo sprejela in te dni je prispela v Jugoslavijo.

Novinar češkoslovaške agencije PRAGOPRESS Mirko Fišer je za naš list napisal prispevek o olimpijski zmagovalki, ki nam na kratko opiše pot do njene slave.

Razen treninga je bilo treba najti tudi čas za večerno gimnazijo. Najvestnejši pomočnik pri učenju je bil njen oče

Znani nemški sprinter Armin Hary, ki je bil v Tokiu kot novinar, je takole zapisal o rezultatih Vere Časlavske.

— Nihče ne more dvomiti, da nimam rad borb s časom, rekordi in za medalje. Celo vrsto dni sem preživel na olimpijskih tekmovanjih. Vedno sem namreč mislil, da ne more biti ničesar, kar bi me bolj razburilo in prevzelo. Zdaj pa sem svoje mišljenje spremenil. Videl sem namreč Vero Časlavsko. Njene vaje na vseh orodjih so bile nedosegljive. Za mene je Vera Časlavska športnica tokijskih olimpijskih iger številka ena. Le od kod ima toliko elegance in fantastične preciznosti.

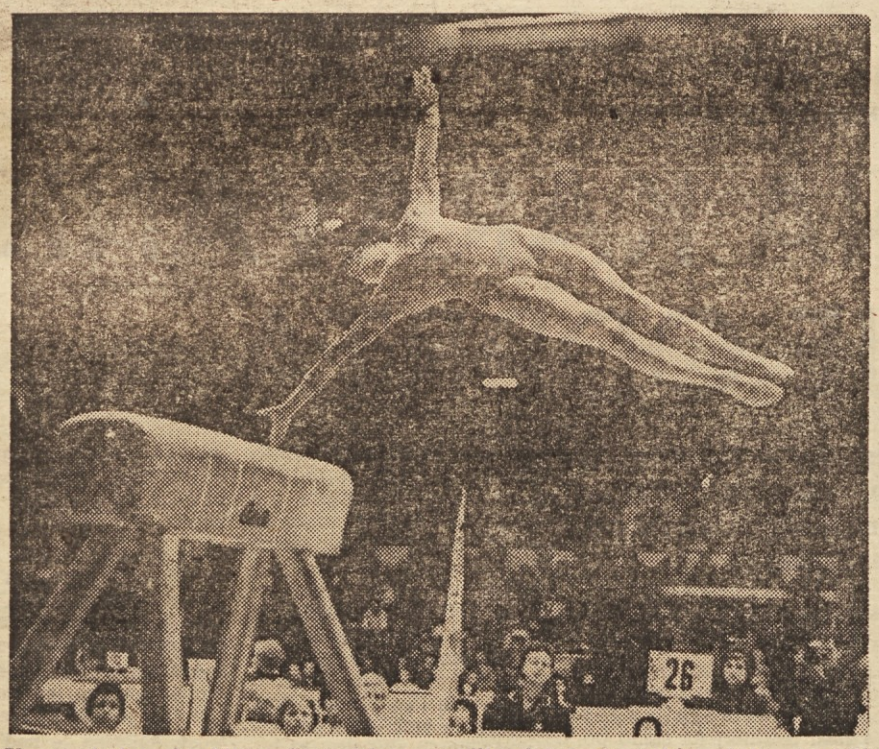

V preskoku je Vera Časlavska osvojila letos v Tokiu zlato medaljo

Vse telovadne elemente zna združiti v en sam nepozaben film. Videl sem jo pri obveznih vajah in moral sem spet priti na proste vaje. Danes lahko rečem, da je bil to eden mojih največjih doživetij olimpijskih iger v Tokiu.

Vero Časlavsko poznamo bolje kot kdorkoli drug, saj jo vsak dan srečamo, spremljamo njene treninge, pa vendar smo se vprašali z istimi besedami kot A. Hary: Le od kod ima toliko poguma?

Kot športni novinar imam priložnost, da spremljam Vero Časlavsko pri njenem vsakem nastopu in kar je še pomembnejše, tudi pri vsakem treningu. Mnogokrat sem na njenem obrazu opazil zadovoljen nasmeh, pa tudi žalost in solze, ki so spremljale neuspeh.

Če bi želel odgovoriti na zastavljeno vprašanje, bi moral nekoliko premisliti in poiskati pravi izraz, s katerim bi najbolje zajel bistvo. Vendar v nekaterih primerih beseda, pa če je še tako precizno izbrana, ne more biti tako jasna kot slika. Zato skušajmo prikazati podobo njenega življenja, podobo športnice, ki je našla pogum, da stopi na ozko stezo, ki vodi k športni slavi.

Vera Časlavska je zrasla v skromni sredini. Starši niso imeli vedno časa, da bi izpolnjevali samo želje in hotenja svoje Vere, ampak so morali skrbeti še za vzgojo dveh hčera in sina. Brat in sestri so pomagali Veri samo takrat, kadar je bilo za to dovolj volje. Imeli so jo radi, prav tako pa so imeli radi svoje sanje. Danes je najstarejša sestra Ana prva baletka v gledališču v Čeških Budjejovicah, druga sestra Eva bo v kratkem končala Visoko ekonomsko šolo, brat Vaclav pa je elektromonter.

Mnogokrat sem gledal Vero pri njenem napornem treningu. Navduševal sem se nad veseljem, ki je sijalo z njenega obraza po vsaki izvedeni vaji. Toda, v njenih očeh sem videl tudi senco nekakšne resnosti, ki je bila v nasprotju z njenim veselim, mladim obrazom.

Nekega dne, da ji ne bi bilo treba odgovarjati na moja vprašanja, je prinesla s seboj na trening svoj dnevnik. Tam nisem našel nikakšnih senzacionalnih ljubezenskih odstavkov, vendar mislim, da sem našel skrivnostno pot, ki vodi k olimpijskim medaljam.

Ko je bila Vera Časlavska stara štirinajst let, se je odločila, da se bo spoznala z najboljšo češkoslovaško tekmovalko v orodni telovadbi Evo Bosakovo. Kot povod za spoznanstvo je bil košček torte, katero je napravila Verina mati. Od tega trenutka je Vera trenirala pod vodstvom Eve Bosakove. Leto dni pozneje je že nastopala v ženski vrsti. To je bilo leta 1957. Čez štiri leta je v Krakowu osvojila naslov evropske prvakinje v tekmovanju na gredi.

V Rimu je bila Vera v senci svoje učiteljice. Morda je takrat prvič spoznala, koliko protislovij ima v sebi prijeten občutek zmage. Tesno prijateljstvo z Evo ji je omogočilo, da je spoznala drobec športne tragedije

Po olimpijskih igrah je Eva Bosakova namreč hotela prenehati tekmovati in zapustiti to vabljivo areno. Na koncu je le dovolila, da so jo pregovorili. Trenerji so bili namreč mnenja, da še vedno nima dostojne naslednice. Tako je Eva spet stopila na gred in se vrnila k rednim treningom.

Vera Časlavska je začudena spremljala borbo svoje starejše prijateljice. Spoznala je, da gre Eva na tekmovanje v trenutkih, ko preneha verovati sama vase. Od tega trenutka dalje je njena učiteljica imela največjo borbo sama s seboj. Vera je to dojela. Pripravljala je svoj odgovor.

V letu 1962 je pričela pospešeno trenirati. To niso bile navadne priprave, to je bila tudi borba. Odločila se je, da bo premagala najboljšo tekmovalko v orodni telovadbi na svetu Lariso Latinino. Da bi lahko izpolnila to svojo obljubo, je morala trenirati in trenirati.

Zvečer se je pripravljala za maturitetne izpite. Hodila je v večerno šolo. Trenirala je in se obenem učila matematike, kemije, fizike, zemljepisa, zgodovine, ruščine.

Bilo je vroče poletje, toda nikdar ni mogla oditi na kopanje. Starši tega niso mogli razumeti, vendar so z ljubeznijo spremljali ta veliki boj svoje hčerke.

Danes vemo, da je 22-letna Vera Časlavska, po poklicu sekretarka, trikratna olimpijska zmagovalka. Vemo, da je zmagala v najtežjem tekmovanju v orodni telovadbi v osmeroboju, da je dobila medalji za preskok in za vajo na gredi ter da je postala pojem v zgodovini olimpijskih iger.

Znanci me večkrat sprašujejo, če je Vera vraževerna. Tudi na to vprašanje ne morem odgovoriti določeno. V svoji prtljagi vedno nosi malo lutko iz cunj. Spremlja jo kot talisman na vseh tekmovanjih. Dobila jo je od nekega nepoznanega petletnega dečka, kateremu je bila to najljubša igrača. To darilo njenega najmlajšega praškega oboževalca jo spominja na njena otroška leta, na dan, ko je v njegovih letih prvič uspela na reviji v umetnem drsanju.

(Pragopress)
MIRKO FIŠER

PROJEKT LJUBLJANA
PODJETJE ZA PROJEKTIRANJE

projektira visoke in nizke gradnje specializirano pa je za športne objekte in šole kot:
— športne parke z vsemi objekti, rekre-
— acijske centre, otroška igrišča, športne
— hale, letna in zaprta kopališča z naj-
— sodobnejšimi filtri, umetna drsališča,
— telovadnice

LJUBLJANA
Cankarjevo nabrežje 11

LJUBLJANA
CANKARJEVO NABREŽJE 11

SREČNO NOVO LETO 1965 — želi kolektiv!

zimsko-športna panorama • zimsko-športna panorama

TEKMOVALNO SANKANJE IMA VEDNO VEČJO VELJAVO

Več sankaških prog in opremo!

Sankanje ima pri nas vse pogoje za hiter napredek – Bohinj, Tržič in Kranjska gora naj bi bila središče tega športa – Prvi uspehi naših sankačev v tujini

Olimpijske igre v Innsbrucku pomenijo prelomnico v razvoju in uveljavljanju tega atraktivnega zimskega športa v svetu. Prav olimpijsko tekmovanje je v celoti zavrglo vse dvome o upravičenosti udeležbe sankačev na tako pomembnih tekmovanjih kot so olimpijske igre ali svetovna prvenstva. Vse to so dokazali tekmovalci, ki so z drznimi vožnjami ob povprečni hitrosti čez 70 km na uro drseli po gladki, zaledeneli in ovinkasti stezi na Iglsu, v neposredni bližini tekmovalcev v bobou.

Danes poglejmo, kaj pravzaprav razvija hitrejši razvoj sankanja?

Na prvem mestu je treba omeniti pomanjkanje kvalitetnih, umetnih sankaških prog, na katerih lahko doseže tekmovalec povprečno hitrost vsaj nekaj nad 60 km na uro. Te proge so zgrajene po načrtih in imajo od 15 do 20 bolj ali manj ostrih zavojev, na katerih so vzidane do 4 m visoke stene, ki so obložene s kosi ledu in jih poškropijo z vodo. Cene teh objektov so zaradi tega precej visoke in se gibljejo od 20 do nekaj 10 milijonov dnarjev. Pri nas še nimamo prave kvalitetne proge. Še najboljša je bohinjska umetna sankaška steza »Belvedere«, kiso jo zgradili leta 1962, in kje je bila lani na republiškem prvenstvu povprečna hitrost 50 km na uro. To je doslej največja hitrost, ki so jo sankači dosegli pri nas. Prav bi bilo, da bi začeli misliti na gradnjo nove, boljše tekmovalne proge, ki bi ustrezala vsem mednarodnim predpisom. Ta proga naj bi bila v zimskošportnih središčih kot npr. na Vitrancu ali Tržiču.Vemo, da so že načrti za gradnjo teh prog in prav bi bilo, da bi te zamisli čim preje tudi uresničili. Za sankanje, ki postaja vse bolj atraktiven šport, tudi med našim ljudstvom, je vedno večje zanimanje, in če bomo imeli kvalitetne proge, potem bodo tudi naši sankaši kaj kmalu dosegli večje mednarodne uspehe.

Med probleme sankanja lahko uvrstimo še tekmovalno opremo, kar pa je manjši problem kot gradnja proge. Najbolj znane tekmovalne sani »Pilz-Dernirodel« izdelujejo v Zah. Nemčiji. Cena teh sani je še enkrat tolikšna kot pri nas izdelane kvalitetne sani, ki veljajo od 20 do 27 tisoč dinarjev. Potrebno bi bilo naviti prav te sani, če že ne vsem tekmovalcem pa vsaj ene ki bodo služile za vzorec pri izdelavi. Povemo naj tudi to, da je večina naših sankačev kar sama izdelala svoj rekvizit oziroma poskrbela za njegovo izdelavo pri nas doma.

Kljub pomanjkanju kvalitetnih sankaških objektov, ko naši tekmovalci nimajo možnosti načrtne vadbe, pa so vendar naši sankači na nastopih vt ujini že kar lepo uveljavili svojo tekmovalno sposobnost. Med vidnejše uspehe našega tekmovalnega sankanja uvrščamo 13. mesto na svetovnem prvenstvu 1964 v Švici v konkurenci 66 članov iz 13 držav. Med uspehe lahko prištjemo tudi 16. mesto na svetovnem prvenstvu 1963 v Imstu v Avstriji med 28 dvojicami iz 14 držav.

Glede na pomembne sankaške dogodke pretekle sezone je pričakovati, da bomo imeli kmalu tudi v Jugoslaviji delovne sankaške organizacije, s čimer bi lahko formulirali Jugoslovansko sankaško zvezo, ki bi bila nosilec vse dejavnosti pri razširjanju kvalitetnega tekmovalnega sankaškega športa.

Uspel slalom v Škofji Loki

ŠKOFJA LOKA, 3. jan. — V organizaciji SK Škofja Loka je bil danes na pobočjih Stena medklubski slalom na katerem je sodelovalo 64 tekmovalcev in tekmovalk iz sedmih gorenjskih klubov. Kljub izredno slabim snežnim razmeram, predvsem pa južnemu vremenu, je tekmovanje zadovoljivo uspelo, čeprav so morali tekmovalci prevoziti dve različni progi. Prva je imela 56 vratic, druga pa 49. Dolžina prog je bila 360 m z višinsko razliko 120 m.

Rezultati: člani — Jamnik (Triglav) 1:23,7, Šmit (Selca) 1:31,1, Osenčič (Železniki) 1:34,9 itd. **St. mladinci** — Labonder (Šk. Loka) 1:34,4, Garuter (Selca) 1:39,9, Gosen (Železniki) 1:51,6 itd. **Ml. mladinci** — Benedičič (Selca) 1:37,1, Tarfila (Žel) 1:40,7, Potočnik (Tr) 1:44,5 itd. V konkurenci članic je zmagala Erženova (Šk. Loka) v času 3:27,6. Zaradi slabih snežnih razmer je precej tekmovalcev in tekmovalk odstopilo med njimi tudi favorita Rakovič (Tr) in Peternel (Šk. Loka).

OB PRVEM STARTU NAŠIH VRHUNSKIH SMUČARJEV

ZAČETEK VLIVA OPTIMIZEM

Precej več volje in elana kot prejšnje sezone – Zajc naš prvi adut

Solidno pripravljeni tekači, 100 alpskih smučarjev v Bohinju, Zajc četrti v Oberstdorfu in še precej drugih razveseljivih novic, vliva vsem ljubiteljem zimskega športa nov optimizem. Odveč bi bilo zdaj na začetku smučarske sezone napovedovati, kakšne bodo spremembe v našem tekmovalnem in množičnem smučanju, rečemo le to, da je vse polno otipljivih dokazov, da se bo v našem smučarskem športu vendar nekaj premaknilo.

Zvezni kapetan za alpske discipline Dušan Senčar si je sestavil načrt priprav, ki jih ne bo opustil niti poleti, v najhujši vročini. Tudi republiški referent za te discipline ing. Pohar išče vse možnosti, kako bi spravil na sneg čim večje množice mladih smučarjev. 100 tekmovalcev na preglednih tekmah preteklo nedeljo na Voglu, samo dokazuje, da so naše napovedi realne, brez prevelikega pretiravanja nasprotno polne zmernega optimizma.

Tekači so bili zelo zavzeti pri svojem treningu. Trener Pavčič praktično ne pozna miru in vodi svoje učence s smučišča na smučišče, jim svetuje, izpopolnjuje formo, vse tehnične in taktične variante sodobnega smučarskega teka, skratka, zavzetosti je toliko, kot že dolga leta ne. Vedeti pa moramo, da čez noč ne bo vidnih uspehov, saj ni mogoče v nekaj tednih nadoknaditi toliko zamujenega.

Skakalci imajo novega vzornika. Zajc, naš reprezentant, je v takšni formi, da lahko potegne za seboj predvsem najmlajše ljubitelje tega športa. Republiški referent za skoke Zoran Mrak, pravi, da je Logatec novo središče skakalnega športa. Prepričani smo, da so njegove izjave na trdnih nogah in če bo za mladi rod dovolj razumevanja, potem bomo morda prav tem kraju dobili novo žarišče skakalnega športa.

Nova sedežnica na Španov vrh že obratuje

OB OTVORITVI NOVE SEDEŽNICE NA ŠPANOV VRH

POT NA KARAVANKE JE ODPRTA

Nova žičnica ima 165 sedežev – Sedežnica bo omogočila spomladansko smuko na Črnem in Španovem vrhu – Nove možnosti za razvoj alpskega smučanja

Turizem in šport stopata vzporedno, smučanje pa postaja za staro in mlado obojega spola vse bolj privlačno. Gradnja žičnic, vlečnic in sedežnic pomeni novo obdobv razvoju zimsko-športnega turizma. Praksa je pokazala, da samo takšna investicija v gradnjo žičnic, pomeni temeljni kamen pri utrditvi in popularizaciji mednarodnega turizma.

Številnim žičnicam, ki rastejo po vsej Sloveniji, se je zadnje dni pridružila še ena. Nova žičnica — sedežnica nad Jesenicami je najdaljša te vrste pri nas. Novo zgrajeni objekt, ima torej, razen športnega, še poseben turistični in rekreacijski pomen.

Ko govorimo o gradnji nove sedežnice, moramo posebej poudariti osnovno misel, ki je vodila investitorje pri konstruiranju te sedežnice. Investitorji so mislili na rekreacijski in turistični pomen te žičnice, saj so se Jeseničani že od nekdaj radi oddaljevali od zadimljenega mesta in hiteli v bližnjo okolico, v lepo planinsko okolje. Prav ta objekt bo odslej dalje omogočal, da se bodo domačini, naši in tuji turisti v najkrajšem času znašli v najlepšem planinskem okolju.

Če si nekoliko ogledamo okolje, kjer teče žičnica, bomo videli, da ta alpska pobočja niso priljubljena samo pozimi, temveč tudi spomladi, ko so širne planjave pobeljene z narcisami. Z novo sedežnico se odpirajo nova pota vsem tistim, ki si želijo krajših in daljših izletov po Karavankah, kamor ta žičnica popelje turista. Za vsakogar bo enkratno doživetje, ko se bo povzpel na Španov vrh in užival v nepozabnem pogledu na čudovite Julijce.

Črni in Španov vrh sta res najbolj poznana zaradi lepih smučarskih terenov. Tu so se vzgajali naši najboljši alpski smučarji in zato bi tudi ta žičnica zanje največjega pomena. Na Črnem vrhu so že pripravljene tekmovalne steze, kjer so tekmovali doslej vsi naši najboljši in mnogi tuji alpski smučarji. Na teh terenih so izpopolnjevali svojo formo skoraj vsi jugoslovanski reprezentanti, v vseh smučarskih disciplinah. Prav zdaj so na vrsti dela pri trasiranju novih smučišč, ki bodo namenjena predvsem turistom in izletnikom.

Za dostop do žičnice je investitor jeseniška poslovna enota Ljubljana-Transport, poskrbela zelo dobro. Izletniki bodo imeli redne prometne zveze in v zelo kratkem času bo lahko prišel izletnik od jeseniške železniške do vstopne postaje žičnice. Tja bo namreč vozil avtobus in že prvo srečanje z lepo urejeno spodnjo postajo, bo za vsakogar prijetno doživetje. Ta objekt so zgradili v planinskem slogu. Tudi buffet v tej zgradbi nudi občutek tople domačnosti.

Od spodnje postaje do vrha je 1650 m, kamor nas popelje žičnica v 20 minutah. Na pol poti je Črni vrh. Tu je možno vstopiti in iztopiti, čeprav je sedežnica v celoti le ena. Velikega pomena je tudi to, da žičnica poljubno menja hitrost, kakršna je pač potrebna. Pozimi, ko bo sedežnica namenjena predvsem smučarjem, bo vozila znatno hitreje in bo njena zmogljivost do 400 oseb na uro, medtem, ko bo poleti zaradi počasne vožnje kapaciteta znatno manjša.

Na žičnici je vseh sedežev 165. Zdaj pričakujejo samo še ugodne zime in mnogi smuke željni smučarji se bodo prepričali, kaj vse nudi ta objekt in tereni, kjer je žičnica speljana.

R. Š.

SKAKALCI NDR NA DVEH TEKMAH

Na nemško-avstrijski skakalni turneji sodelujejo skakalci iz NDR samo na tekmah v Avstriji. Nastopili bodo torej le v Innsbrucku in Bischofiemu. Reprezentanco sestavljajo Bokeloh, Neuendorf in Lesser.

POLFINALE PRVEGA ZIMSKEGA PRVENSTVA KOŠARKARJEV

OLIMPIJA IN SLOVAN PONOVNO V LJUBLJANI

Polfinalni turnir II. skupine bo v Ljubljani od 8. do 10. januarja — Turnir bo v organizaciji Olimpije v košarkarski dvorani v Topniški ulici — Slovan namesto Radničkega v II. skupino polfinala — Razen Olimpije in Slovana bodo v Ljubljani nastopili še košarkarji Lokomotive in Crvene zvezde

Kot prva košarkarska prireditev v letošnjem letu bo v petek, soboto in nedeljo (od 8. do 10 januarja) v Ljubljani na sporedu polfinalni turnir II. skupine v okviru prvega zimskega prvenstva Jugoslavije za zvezne ligaše. Turnir bo v košarkarski dvorani za Bežigradom v Topniški ulici v organizaciji Olimpije.

Po zaključku kvalifikacijskih turnirjev, ki so bili na sporedu konec novembra 1964, se je v polfinalno tekmovanje uvrstilo osem moštev. Ta bodo tekmovala v dveh skupinah V okviru propozicij bodo v prvi polfinalni skupini nastopili: **Partizan, Beograd, Radnički in Zadar.** Prvotno bi morali v tej skupini nastopiti tudi košarkarji Slovana. Vodstvo tekmovanja pa je zaradi stroškov uvrstilo v to skupino Radnički. Slovan pa bo nastopil na turnirju II. skupine v Ljubljani. Turnir I. skupine bo na sporedu v Beogradu in sicer v organiziaciji Partizana v športni dvorani beograjskega razstavišča in sicer šele v mesecu februarju Zaradi sodelovanja košarkarjev Beograda v tekmovanju za evropski pokal narodov in zaradi dveh srečanj jugoslovanske reprezentance v mesecu januarju, je vodstvo tekmovanja preložilo termin turnirja za mesec dni Tako bo na sporedu v dneh od 4. do 7. februarja neposredno pred nastopom Beograd v tretjem kolu tekmovanja za evropski pokal prvakov

Turnir II. polfinalne skupine pa bo kot že rečeno v Ljubljani v predvidenih terminih propozicij tekmovanja. Razpored tekem je takšen:

PETEK 8. JANUARJA — ob 18.30 uri Lokomotiva ; Crvena zvezda in ob 20. uri Olimpija : Slovan.

SOBOTA 9. JANUARJA — ob 18.30 uri Slovan Crvena zvezda in ob 20. uri Olimpija : Lokomotiva.

NEDELJA 10. JANUARJA — ob 17.30 uri Slovan : Lokomotiva in ob 19. uri olimpija : Crvena zvezda.

Sodelovanje košarkarjev Slovana na turnirju v Ljubljani bo pravgotovo doprineslo k večji zanimivosti turnirja. Po zadnjih dobrih igrah ligaša iz Most bodo moči nastopajočih skoraj povsem izenačene. Tako bo morda Slovanu pred svojimi gledalci uspelo pripraviti še drugo presenečenje zimskega prvenstva V finalni del tekmovanja se bosta namreč uvrstili prvi dve uvrščeni ekipi turnirja. Favoriti so vsekakor košarkarji Olimpije, vendar bi dvojni uspeh slovenskih ligašev na tem turnirju pomenil prav gotovo enega največjih uspehov slovenskih košarkarjev v zadnjih letih Najbolj nevaren tekmec slovenskim ligašem bo Crvena Zvezda iz Beograda. ki se bo predstavila z nekaterimi novimi močmi z odličnim reprezentantom Cvetkovićem na čelu Nasprotno, Lokomotiva ni v najboljši formi, vendar lahko razpoloženi reprezentantje kot Petričević in Rimac ter visoki Bočkaj in Glogovac vsakomur prekrižajo račune Zato bo revija najboljših košarkarjev v okviru II skupine polfinalnega turnirja prvega zimskega prvenstva zelo privlačna.

Ostala četvorica, ki je na kvalifikacijskih turnirjih izpadla iz nadaljnjega tekmovanja, se bo pomerila samo na skupnem finalnem turnirju za uvrstitev od 9. do 12. mesta tega prvega zimskega prvenstva. To so moštva — Split, Lesonit, Rabotnički in Željezničar iz Karlovca. Organizator tekmovanja je imenovanim predlagal, da finalni turnir prizadeti klubi izvedejo že v prvih desetih dnevih meseca januarja in ne šele v mesecu marcu kot je to predvideno v propozicijah za zaključni finalni razpored tekmovanja. Kot smo izvedeli na KZJ, bo ta turnir na sporedu verjetno v Kumanovem ali v Skopju v organizaciji domačega Rabotničkega. Ostali kandidati nimajo namreč v svojih mestih na voljo ustreznih košarkarskih dvoran

Ob zaključku želimo poudariti še to, da bosta oba slovenska ligaša na turnirju v Ljubljani nastopila s svojimi najboljšimi močmi. Olimpija bo nastopila trenutno kar s štirimi reprezentanti (Daneu, Eiselt, Potočnik, Pavlovič) Skupno z Bassinom, ki je zaradi obveznosti pri študiju odpovedal udeležbo na turnirju v Carigradu, torej kar s pravo reprezentančno petorko Nasprotno pa bo Slovan preizkusil oziroma vključil v moštvo tudi nekatere igralce iz petorke novih moči, ki so se v zadnjem času vključile v vrste Slovana predvsem iz republiških ligašev iz Maribora

PRED SKUPŠČINO ODBOJKARSKE ZVEZE SLOVENIJE

V soboto, 16. januarja 1965. bo v Ljubljani v prostorih ZTKS redna letna skupščina Odbojkarske zveze Slovenije. Poleg tega, da bodo pregledali svoje enoletno delo, slavi zveza tudi majhen jubilej, namreč 15-letnico svojega obstoja in delovanja. Pred petnajstimi leti, 7. januarja 1950, je bila ustanovna skupščina OZS. Delo zveze je bilo zelo aktivno, saj je poleg številnih domačih tekmovanj priredila tudi vrsto kvalitetnih mednarodnih in meddržavnih srečanj. Tako gostovanje odličnih odbojkarjev CSSR in SZ v Sloveniji in Ljubljani ter podobno.

15 LET PLODNEGA DELA

Prav v zadnjih letih pa je bilo delo zveze usmerjeno bolj ali manj le na domača tekmovanja, ki so se predvsem v letošnjem letu končala v zadovoljstvo vseh. Slovenski odbojkarji in odbojkarice v zadnjem času niso beležili najboljše uspehe. Vzrok temu je bila menjava generacije. Nove mlade moči pa že kažejo, da si bodo slovenski odbojkarji ponovno priborili nekdanjo kvalitetno vrednost in ugled

Na imenovani skupščini bomo prav gotovo lahko izvedeli še marsikaj zanimivega. Istočasno se bo poslovil od aktivnega dela tudi dosedanji predsednik OZS tov. Kajfež Karl, ki je polnih petnajst let uspešno vodil delo Odbojkarske zveze Slovenije.

KOŠARKAR LESONITA IZBRAN ZA NAJBOLJŠEGA ŠPORTNIKA

Anton Štemberger športnik Primorske 1964

Radio Koper, Primorske novice in Okrajna zveza za telesno kulturo Koper, so razpisali uspelo anketo za najboljšega športnika Primorske v letu 1964. V anketi je sodelovalo okoli 500 bralcev Primorskih novic, oziroma poslušalcev Radia Koper. Za najboljšega športnika Primorske v letu 1964 je bil izbran Anton Štemberger, študent petega letnika stomatologije in znani košarkar novega zveznega ligaša Lesonit iz Il Bistrice.

Izbor najboljšega športnika Primorske so seveda proglasili v velikem študiju Radia Koper ob prisotnosti predstavnikov občinskih zvez in predsednikov strokovnih odborov pri OZTK Koper ter podpredsednika Zveze za telesno kulturo Slovenije tov. Staneta Lavrača. — Ob proglasitvi najboljšega športnika Primorske je predsednik OZTK Koper tov Boris Fili poudaril, da so letos primorski športniki dosegli vrsto kvalitetnih rezultatov, ne samo v republiškem, temveč tudi v zveznem merilu. Vse to je vzpodbuda za nadaljnji kvalitetnejši razvoj telesne kulture na Primorskem

Spomnimo se samo uvrstitive košarkarjev Lesonita iz Ilir. Bistrice v zvezno ligo, nadalje osvojitve republiškega prvenstva odbojkarjev Kanala, podviga mladih waterpolistov iz Renč in Kopra, ki so republiški pionirski oziroma mladinski prvaki, aktivnosti mladih atletov iz Nove Gorice, ki na čelu s perspektivnim Slokarjem prodirajo v sam vrh mladinske atletike Po njihovih stopinjah hodijo tudi goriški pionirji. — telovadci, tu pa so še presenetljive zmage piranskih rokometašic, ki so osvojile naslov jesenskih prvakinj v republiški ligi, koperski nogometaši pa so na prvem mestu v II. slov ligi (zahodna skupina). Ne moremo pa tudi prezreti novogoriških kajakašev, ki se z večkratnim državnim prvakom Albinom Špacalom uvrščajo že prsto let med najboljše v Jugoslaviji, vzporedno z njimi pa beležijo enake uspehe tudi koperski jadralci Tako je Zlatko Korošec priboril koperskim jadralcem tudi odlično drugo mesto na evropskem prvenstvu v tekmovanju jadrnic tipa Sloka. Prav nič ne zaostajajo tudi veslači Izole, saj sta njihova člana bila uvrščena tudi v posadko osmerca Jugoslavije, ki je dosegel tako pomemben uspeh v Tokiu.

Našteli smo le nekaj najbolj izrazitih primerov doseženih uspehov. Rezultati so toliko več vredni, ker so jih primorski športniki zabeležili v dokaj skromnih pogojih dela kot pravi amaterji. Najboljši izbrani športniki so prejeli spominske diplome in praktična darila. V imenu športnikov se je zahvalil za izražena priznanja Anton Štemberger. ki je med drugim dejal:

— Vesel sem, da so me izbrali za najboljšega športnika Primorske, saj je bilo tako izraženo priznanje celotnemu moštvu košarkarjev Lesonita. Zavedamo se težke naloge, ki nas čaka v zvezni ligi. Smo neizkušena ekipa, toda potrudili se bomo, da bomo čim dostojneje zastopali primorske športnike v tem tekmovanju

Vrstni red peterke najboljših športnikov Primorske:

1. **Anton Štemberger,** član KK Lesonit iz Ilir Bistrice 266 točk.
2. **Barut Jadran in Kleva Lucijan,** člana Veslaškega kluba Argo iz Izole — 264 točk.
3. **Rajko Grlj.** član KK Lesonit — 255 točk.
4. **Rudi Valenčič.** kolesar — 239 točk.
5. **Albin Špacal,** član kajakaškega kluba Soških elektrarn — 165 točk.

68 LET OLIMPIJSKIH IGER

Zapuščina barona COUBERTINA

LONDON 1948

XIV. letne olimpijske igre moderne dobe so bile od 29. julija do 14. avgusta 1948 v Londonu, ki bi moral biti gostitelj iger že leta 1944, če ne bi XIII. igre zaradi druge svetovne vojne odpadle, tako kot so že prej XII., ki bi morale prvotno biti v Tokiu, pozneje pa so že bile dodeljene Helsinkom

London je bil že v drugo prizorišče iger (prvič 1908), vendar so bile igre še zelo v znaku stagnacije športnega življenja po svetu med vojno. Od pomembnejših držav so manjkale Sovjetska zveza, Nemčija in Japonska Dosežena je bila rekordna udeležba 59 držav in 4468 tekmovalcev (od tega 436 žensk).

ZDA so bile, če vzamemo igre v celoti, v veliki športni premoči, ki se je izkazala v številnih dvojnih ter celo petih trojnih zmagah ZDA, ki so osvojile 38 zlatih, 27 srebrnih in 19 bronastih medalj. Šele daleč zadaj so bile ostale najuspešnejše države: Švedska 16 — 12 — 16, Francija 10 — 6 — 12, Madžarska 10 — 5 — 12, Italija 8 — 12 — 9, Finska 8 — 7 — 5, Velika Britanija — 3 — 14 — 6 in druge

Med najboljšimi športniki so si nekateri še posebej priborili vsesplošno priznanje: atletinja Fanny Blankers-Koen s 4 zlatimi kolajnami, pianistka in atletinja Ostermayer z dvema. Zatopek, dotlej manj znan, z veliko zmago na 10 kilometrov, boksar Papp svojo prvo zlato medaljo v seriji treh, najboljši telovadec Huhtanen s 3 zlatimi ter po 1 srebrno in bronasto.

Jugoslovani so bili udeleženi z dotlej rekordno udeležbo 95 športnikov in 42 spremljevalcev v 7 športnih panogah. Domov so prinesli dve srebrni medalji: Ivan Gubijan v metu kladiva in nogometna reprezentanca, tri peta mesta plavalcev Stipetića na 1500 m prosto, Cerarja na 200 m prsno in štafete 4 x 200 m prosto, šesto mesto Šegedina v teku na 3000 m zapreke in še tri sedma mesta

Za igre je bilo značilno, da bi jih nikakor ne mogli imenovati »velike«, kot so si ta naziv pozneje pridobile npr. zlasti rimske in tokijske. V velemestnem življenju Londona so bile nekoliko potisnjene ob rob, deloma tudi zaradi velike razbitosti športnih objektov.

Fanny Blankers-Koen (Nizozemska) — na sliki desno — je osvojila na igrah v Londonu zlate medalje v teku na 100 m, 80 m ovire in štafeti 4 × 100 m

ANEKDOTE
ZANIMIVOSTI
KARIKATURE

STOP PREBERI !

Pesti - vredne milijone 26

Približno leto dni pozneje je Charles poskusil povrniti izgubljeni naslov, toda tudi on je moral kloniti pravilu »They never come back« (nikoli se ne vračajo) svetovni boksarski prvaki težke kategorije. Ameriški ljubitelji pa so vendar enkrat hoteli videti zopet belega moža na vrhu svetovnega boksa.

ROCKY — UDARJAC

14 let je že temnopolti boksar zasedal mesto svetovnega prvaka — najprej Louis, potem Charles in nazadnje Walcott. Belega prvaka so čakali približno tako željno kot za časov Jacka Johnsona.

Mož, ki naj bi te njihove želje izpolnil, se je pisal Rocco Francis Marchegiano. Amerikanci so si pri tem imenu lomili jezik, zato se je fant pričel že ob pričetku svoje boksarske kariere imenovati Rocky Marciano. Znan je bil kot strahoten udarjač, ki je imel prav tako smrtonosno desnico kot nekdaj Dempsey. Boksati še ni znal prav dobro, zato pa je udarjal kot velik. Če je kdaj dosegel zmago po točkah, je bila to že prava senzacija. Vse borbe je namreč dobival s knock outom, pa naj je bil njegov nasprotnik črne ali bele kože.

Ob vsem tem pa Rocco, ki je bil doma iz Brocktona, sploh ni hotel postati boksar, ampak se je navduševal za ameriški nogomet in baseball. Sanjal je o polnih stadionih, ki mu bodo ploskali kot zvezdi baseballa. Izhajal je iz revne družine italijanskega priseljenca in delal vse in nič, da bi pomagal preživljati družino. Prodajal je časopise, bil kurir, pral je posodo in vozil kamione. Do vpoklica v armado leta 1943 ni poznal boksa. Kot pripadnik pionirske enote je sodeloval v invaziji, kjer je šel skozi vrsto težkih borb.

BOKSAR IZ RAZOČARANJA

Ko se je hotel uveljaviti v baseballu, so mu kratko in jedrnato rekli, da za ta šport ni dovolj nadarjen. Ves razočaran je postal amaterski boksar. V 30 borbah je bil le enkrat poražen, dvakrat pa je boksal neodločeno. Še vedno pa njegove sanje o tem, da bi bil slaven, niso bile izpolnjene. Odločil se je, da bo pričel služiti denar z boksanjem. S svojo prvo borbo ni zaslužil niti centa, ker je nastopil pod tujim imenom.

Tedaj ga je opazil Al Weill, tedaj že znan boksarski menažer, in mu rekel: »Fant, ne bodi žalosten, ne glede na to, da tokrat nisi zaslužil ničesar, si prav storil, ko si privzel drugo ime, kajti na tvojem, italijanskem, bi si vsak zlomil jezik in prav zato ne bi dosegel prave priljubljenosti.«

Z novim imenom pa je Rocky res postal slaven in znan po vsem svetu. Leta 1948 se je boril 11-krat in vedno zmagal pred koncem borbe. Leto dni pozneje je bila bilanca naslednja: 13 borb, 13 zmag od tega le dve na točke.

SKORAJDA UBIJALEC

Zadnja med njegovimi žrtvami v letu 1949 je bil Carmine Vingo. Tega so prav tako kot Marciana imeli za bodočega šampiona. V neposredni borbi pa je doživel skorajda tragedijo v ringu, saj je v 6. rundi zaradi strahotnih Marcianovih udarcev obležal na tleh, zdravniki so ugotovili krvavitev v možganih in več tednov se je boril s smrtjo.

Pravijo, da tedaj ni bilo nikogar, ki bi se bolj bal za njegovo življenje od Marciana. Sam je zbiral denar za svojega nasprotnika, plačal vse stroške zdravljenja in obljubil, da ne bo nikoli več boksal, če bi Vingo umrl.

Te obljube mu ni bilo treba izpolniti, ker je Vingo le okreval. Boksarski »papež« Nat Fleischer je Rockyja že uvrstil v prvo kategorijo najboljših boksarjev težke kategorije. Postal je že ljubljenec širokega kroga, čeprav ni premagal še nobenega od najbolj znanih boksarjev.

Prvega iz te vrste Rolanda La Starzo je premagal po točkah. Potem je šla njegova boksarska pot nadalje strmo navzgor. Dolga vrsta boksarjev je bila tako rekoč žrtvovana, ko so jih postavili v ringu proti Marcianu.

TUDI LOUIS NA TLEH

Med tem je Joe Louis še vedno boksal in si celo izračunal določene možnosti, da ponovno pride do naslova svetovnega prvaka, ki je bil tedaj še vedno v posesti Walcotta. Pot do tega srečanja je vodila preko borbe z Marcianom. Izkazalo se je, da je imel Louis hudo slabe svetovalce. V osmi rundi ga je Marciano strahotno zadel, da je dobesedno zletel iz ringa.

Po tej borbi je bil Rocky kaj malo vesel. Takole je govoril: »Prav meni, kot velikemu častilcu Louisa in članu kluba oboževalcev tega boksarja, se je moralo zgoditi, da svojega vzornika pobijem na tla.« To je bila zadnja borba rjavega bombarderja — Joe Louisa. Marciano je zelo jasno pokazal, da je on tisti, ki se bo boril za naslov svetovnega prvaka.

Nenavadna sreča

Španski nogometaš Luis Munoz je bil zaradi grobe igre in napada na sodnika kaznovan ne le s prepovedjo nastopanja, ampak tudi z štiritedensko zaporno kaznijo. V zaporu je stavil na športni stavi in s pravilnimi zadetki priigral tudi eno izmed premij. Zanimivo je, da mu je ta denar vročil poštar, sicer nogometni sodnik, ki ga je izključil iz igre.

PRIPRAVE AVSTRIJSKIH ALPSKIH SMUČARJEV ZA SVETOVNO PRVENSTVO

Že poleti na smučiščih Čila

Na Dunaju je bila precej »vroča« novinarska konferenca, ki jo je vodil predsednik avstrijske smučarske zveze Andreas Steiner. Na tem pomembnem sestanku s predstavniki sedme sile je predsednik Steiner seznanil vse navzoče, da nameravajo Avstrijci že poleti odpotovati v Čile in se pripravljati za svetovno prvenstvo, ki bo 1966 v tej deželi. Seveda so vsi zbrani novinarji hoteli zvedeti, kje bo avstrijska zveza dobila toliko denarja, da bo lahko poslala svoje kandidate na trening v Čile. Predsednik Steiner je previdno molčal, vendar potrdil, da bodo Avstrijci za vsako ceno zbrali ta denar, ker hočejo, da Avstrija še naprej obdrži vodilne položaje v alpskem smučanju.

Ob tej priložnosti je predsednik Steiner govoril tudi o tehničnih novostih, ki te dni razburjajo svetovno alpsko javnost. Gre za nove reforme v smuku in slalomu Avstrijci so soglasni s predlogom, da nastopa pet tekmovalcev, namesto dosedanjih štiri za vse alpske dežele. Pripomnil pa je, da je proti slalomu samo z eno palico za vsaka vrata, medtem, ko naj ima bodoči veleslalom dve vožnji. Predsednik Steiner je tudi izjavil, da bo avstrijska zveza predlagala FIS organizaciji, da čimprej ustanovi poseben odbor za homologiranje prog v smuku.

Kasneje se je razvila žolčna razprava o profesionalcih in o »Hecher — aferi«. Večina je soglašala s tem, da je kazen — tromesečna prepoved nastopanja — povsem upravičena, saj je potrebno na takšen ali drugačen način zaustaviti želje vrhunskih alpskih smučarjev, da bi si na nedovoljen način pridobili milijonske nagrade.

Zvezni kapetan zašel v megli

Na nedeljski tekmi v slalonu na Voglu je bilo veliko snežno neurje. Ta vremenska nevšečnost je onemogočila organizatorjem dobro pripraviti proge in urediti vse ostalo, kar je nujno potrebno pri takšni ali drugačni alpski prireditvi. Med drugim se je zgodilo tudi tole:

Treba je bilo določiti start in zato so bili določeni zvezni kapetan Senčar in bivša tekmovalca Volk in Dornig. Medtem, ko sta imela Volk in Dornig radijsko oddajno in sprejemno aparaturo, je zvezni kapetan Dušan Senčar po svoje iskal možnost, da bi določil startno mesto. Dalj časa je taval v megli, končno pa se je znašel na — cilju proge. Enako se je zgodilo tudi obema funkcionarjema, ki sta v snežnem viharju iskala zaželeno mesto, toda čim bolj sta se trudila tem manj sta imela uspeha. Končno sta obupala in se po daljši borbi s snežnim elementom srečno vrnila.

Jolanda Balas najboljši romunski športnik 1964

Svetovna prvakinja v skoku v višino Jolanda Balas je bila razglašena za najboljšega romunskega špornika 1964 v anketi, ki jo je organiziral romunski športni list »Sport popular«.

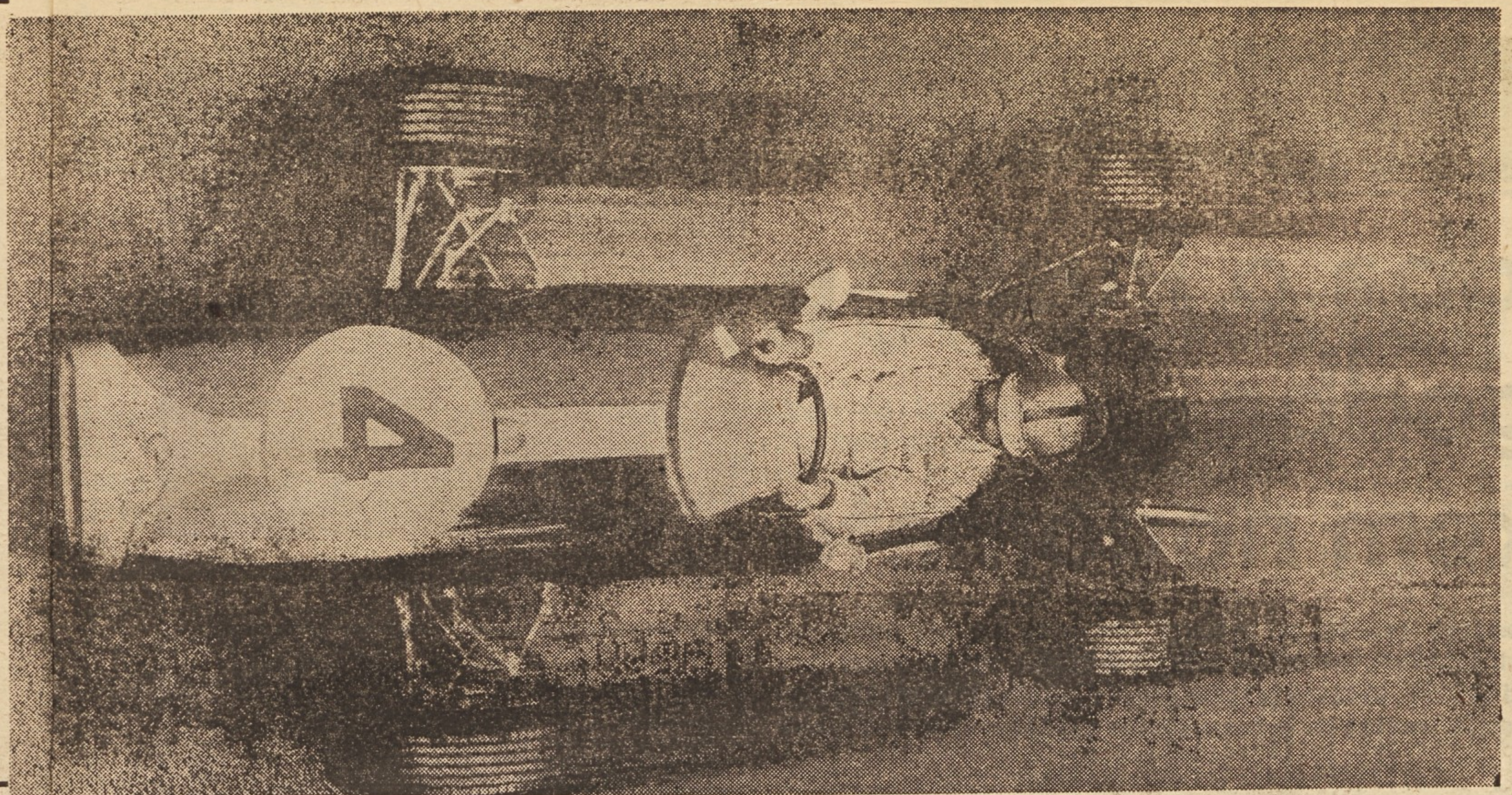

Tudi fotoreporterji tekmujejo, kdo bo iznajdljiveje, bolje in prikupneje opravil svojo nalogo. Za ta posnetek s ptičje perspektive, je dobil angleški mojster fotografije posebno nagrado. V svoj objektiv je ujel vse značilnosti drvečega motornega avtomobila, predvsem pa se mu je posrečilo posredovati gledalcu občutek velike hitrosti tega vratolomnega motornega vozila.

Kako naj imenujemo tam boksarski udarec? V trenutku, ko je nasprotnik z močnim direktom zadel svojega tekmeca, premagani boksar ni imel niti toliko časa, da bi se po vseh pravilih te igre sesedel na tla ring, ampak je pri padcu zgubil ravnotežje, se zapletel z nogami in se nenadoma znašel v prav nerodnem položaju med vrvmi. Škoda, da ni fotoreporter posnel še naslednji trenutek, ko je boksar odletel skozi vrvi med gledalce...

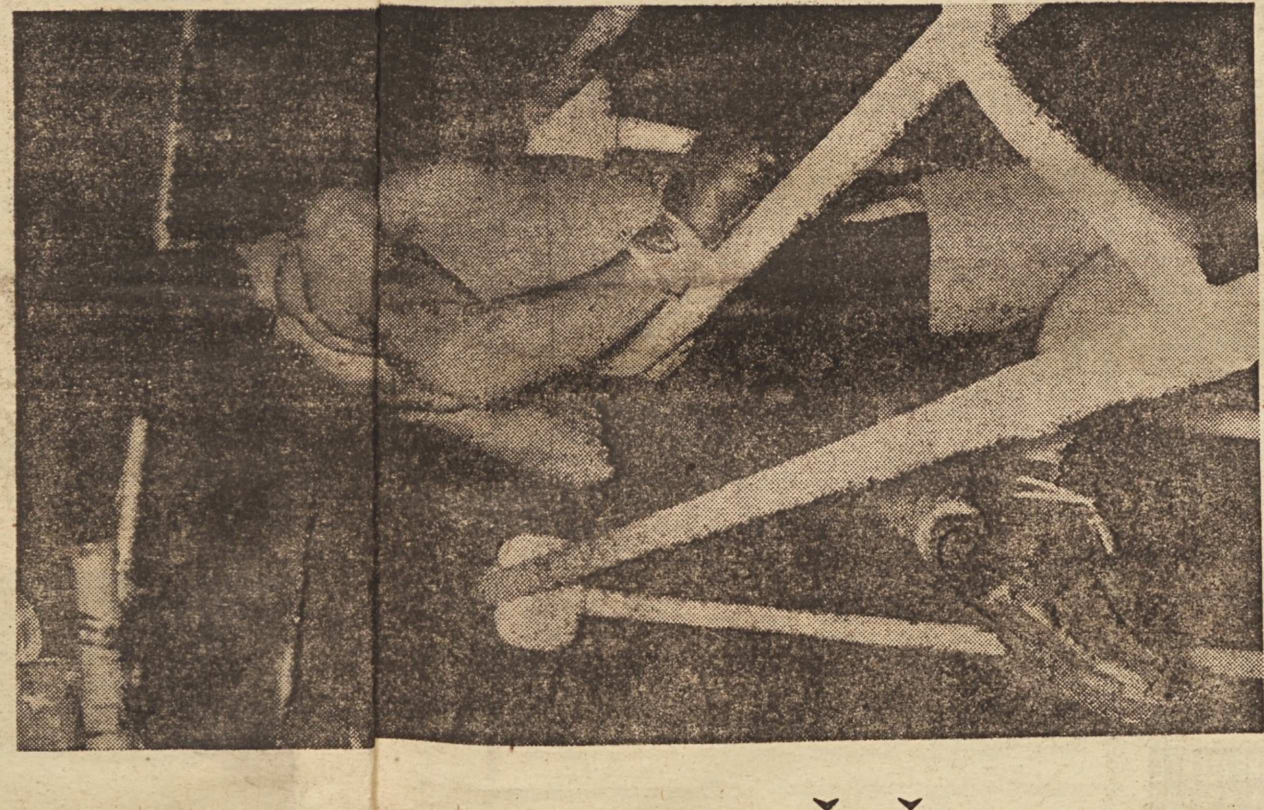

BONLIEU SE JE MAŠČEVAL

Že zadnjič smo omenili, da se je francoski alpski smučar Bonlieu spri z vodstvom reprezentance in nepričakovano zapustil skupne priprave. Omenili smo tudi, da je bil najuspešnejši tekmovalec na prvi večji alpski tekmi v Val d'Isere in s tem presenetil svoje »prijatelje«, predvsem pa člane tehničnega vodstva francoske reprezentance. Šele sedaj smo točneje zvedeli, kaj se je plet... med črnolasim reprezentantom in vodstvom francoske smučarske federacije.

S...ktroji so sklenili, da črtajo Bonlieua s seznama reprezentantov. Uvrstili so ga že med staro šaro, ker nanj niso več resno računali. To je ...očno prizadelo in tudi užalilo tega smučarja, ki je iskal svojo pot maščevanja. Na...rivaj je pridno treniral, tako da nihče ni vedel, kakšna je njegova forma in ali ne...a sploh še nastopati v novi sezoni. Nenadoma se je po...l na kraju samem — na smučiščih v Val d'Isere. Zanimivo je, da se je pripeljal z italijanskim avtomobilom znamke Alfa Romeo, pa tudi njegova oprema ni bila več francoskega »porekla«. Avstrijska tvrdka Fischer ga je opremila od nog do glave in mu verjetno obljubila še marsikaj drugega, če se bo izkazal na tekmi »kriterij prvega snega«. No, nadaljnjih pojasnil ne potrebujemo več, saj vemo, da je Bonlieu odnesel dvojno zmago v slalomu in veleslalomu. Lahko si mislimo presenečenje v vrstah funkcionarjev francoskega tehničnega vodstva, lahko pa si tudi mislimo, kakšno je zadovoljstvo tovarne Fischer. Dvojna zmaga, ki jo je dosegel Bonlieu je najlepša reklama za izdelke te avstrijske tovarne, ki išče nove odjemalce v drugih državah Evrope.

Ko že govorimo o podjetnosti vrhunskih smučarjev, naj omenimo še znanega alpskega smučarja Killya, ki je odprl novo trgovino s športnimi potrebščinami. Tudi »zlati sestri« Goitschel sta si zgradili hotel. V njem imata že popravljalnico in izposojevalnico smuči. Donosno je to smučanje, ali ne?

Bivši nogometaš Crvene zvezde Maravić je že nekaj let v Franciji. V zadnjem času smo v francoskih športnih listih zasledili več komentarjev, v katerih pisci poveličujejo znanje in vse ostale odlike odličnega beograjskega nogometaša. Tudi fotografij v takšni ali drugačni obliki nikoli ne manjka. Samo poglejte naš posnetek, ki je bil objavljen v francoski športni reviji MIROIR-SPRINT pa boste lahko sami presodili, kaj so hoteli spretni fotoreporterji povedati s svojim posnetkom. Maravić je namreč strah in trepet francoskih vratarjev in njegovi udarci na vrata nasprotnika so vselej nevarni, presenetljivo točni in ostri. Francoski komentator je zapisal ob rob te fotografije: Jugoslovanski amater je prišel reševat pariški Racing...

Še ena nesreča alpskih smučarjev

Lanskoletna bilanca težjih avtomobilskih nesreč je precej žalostna. Nekaj športnikov se je teže ponesrečilo, nekateri celo smrtno. Pred meseci se je težko poškodoval znani avstrijski alpski smučar Egon Zimmermann, pred nedavnim pa sta se ponesrečila še druga dva znana avstrijska alpska tekmovalca. Z osebnim avtomobilom sta Hugo Nindl in Gerhard Nenning trčila v nasproti vozeči avto, in se pri tem, k sreči, laže poškodovala. Nindl je dobil pretres možganov in je po 24 urah že zapustil bolnišnico, Nenning pa je odnesel le manjše praske. Težje katastrofe ju je rešila samo njuna prisebnost, ki sta si jo pridobila na vožnji po strmih smučiščih.

Andrej Boltežar med tekači

Na zadnjem treningu smučarskih tekačev na Pokljuki sta bila tudi znana kolesarja Boltežar in Pečnik. Tekači so morali za trening preteči 11 km, med nje pa se je vmešal tudi Boltežar, ki je treniral na Pokljuki (seveda kot kolesar) po navodilih trenerja Janeza Pavčiča. Zanimivo je, da je Boltežar na tej tekmi zaostal za zmagovalcem Kobentarjem le pet minut. Trener Pavčič trdi, da je Boltežar marljiv tečajnik in da tudi dobro smuča. Seveda, če je zaostal za Kobentarjem le pet minut, pomeni, da Andrej ne zna samo pritiskati na pedala, temveč, ima kar dober posluh tudi za tekaško smučino.

Olimpijska zmagovalca Norvežan Engan in Finec Kankkonen nista bila na prvih mestih velike smučarske skakalne tekme v Oberstdorfu. Seveda to ne velja za Kankkonena, ker ga na tej tekmi sploh ni bilo. Toliko bolj pa je presenetil s samo sedmim mestom Engan (na naši fotografiji zgoraj), ki je bil še pred nekaj tedni na prvih tekmah na Norveškem daleč pred vsemi. Tehnično vodstvo je v Oberstdorfu določilo najkrajši zalet in Engan ni mogel doseči rekordnih daljav. Res pa je, da je še vedno neprekosljiv v slogu in tudi letošnja sezona bo po vsej verjetnosti prinesla temu slovitemu norveškemu skakalcu ponovno afirmacijo. In kaj je s Kankkonenom? Finci ga niso pripeljali na turnejo v Oberstdorf, zakaj nihče ne ve? Morda ni v formi, morda čaka ugodnejše priložnosti za ponovitev svojih olimpijskih rezultatov?

REZERVIRANO ZA BRALCE

USPEHI NK SOBOTA

Najprej naj vas lepo pozdravim in vam obenem želim še mnogo uspeha pri nadaljnem delu. Čeprav sem zelo daleč iz rodnega kraja, vseeno vsak teden težko pričakujem športnih vesti iz Slovenije. Zanimam se za vse športne panoge, še posebej za nogomet. Med slovenskimi ligaškimi moštvi, se najbolj navdušujem za NK Soboto. Ker mi ni znano, koliko časa tekmuje v SNL oziroma v prejšnji SCL, vas prosim, da mi poveste o tem moštvu vse. Od kdaj tekmuje, kakšno mesto je osvojilo na koncu vsakega tekmovanja. Če mi vi ne morete odgovoriti, mi prosim povejte, kam naj se obrnem, da bom zvedel vse, kar me o tem moštvu zanima.

H. F., V. p. 6972-4
Kumanovo

Vse podrobnosti, ki vas tako močno zanimajo, boste najbolje izvedeli, če pišete kar na upravo NK Sobote. Z veseljem vam bodo odgovorili in potešili vašo radovednost.

PISMO IZ CLEVELANDA

Ne morem napisati in izraziti svojega veselja, ko sem prvikrat dobil vaš športni tednik. Zelo pa sem bil žalosten, ker nenadoma nisem več dobil vašega lista. Ne vem, ali ste mi tri številke poslali samo na ogled? Rad bi postal vaš naročnik in vam zato tudi pošiljam moj popolni naslov.

Zelo rad bi vam kdaj pa kdaj napisal krajše pismo iz našega kraja. Povedati vam moram namreč, da smo v Clevelandu Slovenci na športnem področju zelo pridni. Zgradili smo si dve smučarski skakalnici. Ena je 30 m, druga pa 15 m. To so obenem največji smučarski objekti v državi Ohio.

Če vas bo kdaj kaj zanimalo o našem športnem udejstvovanju, mi prosim, pišite. Do takrat pa vas lepo pozdravlja

JOE NOVAK,
Cleveland 44103, Ohio, USA

Jože, veseli bomo, če se boste oglasili s pismom in nam v njem opisali vaše športno življenje.

EVROPA - AZIJA - AVSTRALIJA - AMERIKA - AFRIKA

EDEN NAJUSPEŠNEJŠIH NOGOMETNIH TRENERJEV IMA BESEDO

ODLOMEK IZ KNJIGE »ZGODBA BELE GUTMANA«

Zgodba o Puskasu in zgodba o avstrijskem nogometu

Bela Gutman je eden najbolj znanih nogometnih trenerjev na svetu. V desetletjih svojega poklicnega udejstvovanja je deloval v Evropi in obeh Amerikah, prekrižaril ničkolikokrat ves svet in v tem času s svojimi varovanci osvojil mnogo visokih odličij. Nedavno je izšla knjiga njegovih spominov »Zgodba Bele Gutmana« iz katere povzemamo odlomek, medtem ko je druga zgodba novejšega datuma in govori o trenerjevem delovanju v Avstriji.

ZARADI PUSKASA

Bilo je leta 1950 in Gutman je tedaj treniral budimpeštanski Kispest (poznejši Honved). Sezona je šla h koncu in Kispest je potreboval še dve točki za osvojitev prvenstva. Kispest je igral tekmo v Györu. Provincijska ekipa je hotela »pokazati« bodočemu prvaku in je igrala na vse. Ob polčasu je bil rezultat 2:1 za Györ. Igralci Kispesta so bili vsi iz sebe zaradi ostre igre nasprotnika, saj je bila polovica že ob odmoru poškodovanih.

Gutman je hotel fante pomiriti in jih je svaril zlasti pred nepremišljenimi reakcijami ter pozarjal na važno tekmo s Ferencvarosem, ki je bila na sporedu čez teden dni. Toda prišlo je prav do tega, česar se je Gutman bal. Domačini so dosegli še tretji gol in tekma je bila za Kispest praktično izgubljena. Od tega trenutka pa so mnogi njegovi igralci pričeli igrati izključno na moža in ne na žogo.

Srednji krilec Kispesta Patyi je bil prvi, ki se ni znal obvladati. Že pri 3:1 ga je Gutman opozoril od roba igrišča: »Patyi, če se ne boste zadržali in opustili sekoristno grobo igro, vas bom postavil z igrišča!« Nekaj časa je bilo boljše, toda ko so nasprotniki dosegli še en gol, je takoj pozabil na svarilo in zopet namerno udaril. Gutman mu je zaklical: »Patyi takoj z igrišča in v slačilnico!«

Kapetan moštva Ferenc Puskas je bil tedaj v bližini in je Patyiju nekaj rekel, ta pa je ostal na igrišču. Gutman je vstal s klopi in odšel med gledalce na tribuni. Druga dva Kispestova funkcionarja sta ga hotela zadržati, toda bil je neizprosen.

Ko so izmučeni igralci po izgubljeni tekmi prišli v slačilnico, Gutman ni pričel kričati na Patyija, ampak ga je v svojem mirnem tonu vprašal zakaj je igral naprej. Odgovor je bil, da mu je Puskas rekel naj v interesu moštva ostane.

Na to je Gutman pobral svoj klobuk in odšel. Tam, kjer ima »zvezda« med igralci tako besedo, on nima kaj iskati. Po povratku je takoj odpovedal svoje delovno razmerje s Kispestom. »... Puskas je s svojim dejanjem izpodkopal mojo avtoriteto pri igralcih in zato takoj odpovedujem službo ...«

Zanimiva je bila reakcija zveze madžarskih nogometnih trenerjev. Za mesec dni so mu prepovedali treniranje, ker je »zapustil svoj klub čez noč«. Njegovi kolegi so dali torej prav Puskasu, ne da bi sploh hoteli slišati njegovo mnenje.

Kispest je tedaj angažiral za trenerja Puskasovega očeta. Zgodilo pa se je nekaj povsem nepričakovanega. Puskas je novinarjem izjavil, da iskreno obžaluje dogodke v Györu, čeprav je pravzaprav njegov oče s tem mnogo pridobil.

Javno mnenje je bilo seveda po tej izjavi popolnoma na Gutmanovi strani in kritike na račun trenerske zveze so bile številne in ostre. Za Gutmana pa ni bilo več koraka nazaj. Tako je bil ogorčen in razočaran, da je odšel kot nogometni trener v inozemstvo.

NEHVALEŽNOST KOT PLAČILO

Letošnje leto je Gutman deloval kot trener avstrijske reprezentance. Prav nič ni navdušen in zadovoljen. Ob tem pa ne gre pozabiti, da je delal brez plačila, kot amater. Sam pravi takole: »Moji avstrijski nogometni prijatelji niso zadovoljni, da smo med stalim premagali Jugoslavijo in DR Nemčijo, da smo zmagovali. Tudi meni ti dve tekmi nista bili posebno všeč, toda moštvo se je borilo in dalo svoj maksimum. Več ni mogoče zahtevati, ker trenutna avstrijska reprezentanca ne more igrati bolje kot pa ji to dovoljuje razpoložljivi kader igralcev. Ligaške tekme pred mednarodnimi so včasih bile na taki ravni, da sploh ni bilo pričakovati zmage. Toda enajsterica si je potem zmago le priborila. Ali ni to vse hvale vredno?«

»Pred začetkom sezone,« nadaljuje Gutman »sem apeliral na nogometne organizacije, občinstvo in tisk naj pomagajo, da spravimo šibki avstrijski nogomet zopet na noge. Samo igralci so mi zvesto sledili. Na ta način ne bomo ozdravili bolnika, ker mu za to enostavno nočemo dati dovolj časa. Stalno ga udarjamo po glavi, od tega bo morda umrl, ne pa ozdravel.«

Še posebej pa je Gutman razočaran ob koncu svoje prostovoljne tlake avstrijskemu nogometu da so mu hoteli podtakniti, da so bili njegovi stroški, kot jih je obračunaval, višji kot bi bila kakršnakoli plača na mestu zveznega trenerja. »Enostavno mi niso hoteli verjeti, da delam brezplačno. Predložil sem le tri obračune stroškov za potovanja v Antwerpen, Beograd in Amsterdam, kjer sem opazoval igro nasprotnikov avstrijske reprezentance. Doslej sem kot trener mesečno zaslužil, kjerkoli sem delal, 3000 do 5000 dolarjev. Za ta denar bi se morda moral pustiti tudi zmerjati, ogovarjati ali pretepati, imam namreč trdo kožo. Na Dunaju sem poskušal, celo z nekaj uspeha, služiti avstrijskemu nogometu in zato nisem zahteval nič. Samo fair odnos. Toda namesto tega sem doživel nevoščljivost in neprijaznost, ob koncu pa sem si moral pustiti reči še to, da bodo pač preboleli odhod čudežnega rabina, ki naj bi bil zdravnik avstrijskega nogometa.«

Okroglo usnje — glavna zabava tudi za najmlajše, morda bodoče slavne nogometne zvezdnike

Rekord iz leta 1737, boljši od današnjih?

Iz tedna v teden občudujemo nove rekordne rezultate v atletiki. Pravimo, da padajo magične meje druga za drugo. Zato je toliko bolj neverjetno »odkritje« atletskih strokovnjakov, da so morda mnogo boljše rezultate kot dandanes dosegali tudi pred 250 leti, kljub temu, da niso poznali modernih metod treniranja, testiranj umetnih dražil in podobnega. Najbrž se ne bo nikoli dalo popolnoma zanesljivo izvedeti, če so podatki, ki jih bomo v nadaljevanju navedli, tudi popolnoma zanesljivi in točni. Vsak si ob tem lahko pač misli svoje.

Ali je svetovni rekorder v teku na 10 km, Ron Clarke, sposoben preteči 19.310 m v času 53 minut? Ali lahko to napravi Mills? Bikila? Ali morda kateri od ostalih najboljših tekačev na dolge proge? Odgovor je zelo jasen: trenutno na svetu ni tekača, ki bi bil sposoben doseči tak rezultat. Ne glede na to pa trdijo prebivalci doline Rhonde v Walesu, da je bil omenjeni rezultat dosežen od njihovega rojaka pred 227 leti.

Mož se je pisal za Griffitha Morgana, vendar so ga bolj poznali pod njegovim keltskim imenom Guto Nythbran. Rojen je bil leta 1700 in pravijo, da je kot fante vsak večer sam polovil in prignal domov precej veliko čredo ovac. Domači mu enostavno niso mogli verjeti, da je pri tem pretekel take razdalje, kot jim jih je navajal. Da bi svoje trditve podkrepil, je tekel v oddaljene vasi in od tam prinašal razne predmete. Goljufati ni mogel, avtomobilov ni bilo, koles tudi ne, vozovi pa so bili na poteh doline Rhonde zelo redki.

Vedno več ljudi je slišalo za velike sposobnosti Guta. Eden od njegovih oboževalcev je postala tudi Jane, njegova poznejša žena. Ona mu je bila nekakšen trener ali bolje rečeno spremljevalec, ki je tudi nosil večji del stroškov za prehrano in »trening«. Guto je bil vsekakor eden prvih velikih tekačev na svetu in tudi eden prvih profesionalcev. Nekoč je tekel tudi proti konju na eno miljo in legenda govori, da je zmagal v finišu. Naj mimogrede omenimo, da se je slavni Owens upal na dvoboj proti konju največ na 100 m dolgi progi.

Ko je Guto postal starejši, je njegova hitrost pričela popuščati, bil pa je še vedno silno vztrajen. Nekega dne, tedaj je bil star že 37 let, pa ga je razburil izziv nekega Angleža, ki se je pisal Prince. Dogovorila sta se za tekmo. Proga je bila dolga 12 milj (19.310 m) in je vodila od Newporta do Bedwas Church. Pravijo, da je Jane tedaj stavila vse svoje imetje na Guta, seveda je vse prebivalstvo njegovega kraja, Ilawonna, prišlo gledat tekmo.

Guto se je dobro pripravil. Tri noči pred tekmo je spal v gnoju, da bi toplota gnoja napravila njegove mišice čim bolj mehke in prožne. Odlično se je počutil in njegova samozavest je strašila nasprotnika. Na dirki je prevzel vodstvo Prince, Guto pa se je zabaval s tem, da je med tekom govoril z znanci, ki so stali ob progi. Proti koncu teka pa je Guto zlahka prehitel nasprotnika in prišel na cilj v 53 minutah.

Zatem je odšel k Jane, da bi dobil nagrado — poljub. Jane ga je poljubila in potem še krepko objela in to je bilo za Guta preveč. Na mestu je mrtev padel po tleh.

Na njegovem grobu stoji kamen z napisom: »V spomin na Griffitha Morgana. Umrl je leta 1737 v starosti 37 let. Bil je velik tekač, ki je nekega, po imenu Prince, premagal v teku na 12 milj. Progo je pretekel 7 minut hitreje kot v eni uri.«

Svetovni rekord v enournem teku Novozelandca Maggeeja je 20.190 m. Ne vemo, kako so merili čas. Nihče ne ve, če ni vse skupaj morda le lepa pravljica. Toda, če obstoja tak nagrobni spomenik, bi lahko morda res vzbudil določene dvome v današnje »absolutne« svetovne rekorde.

Na kratko - Na kratko - Na kratko - Na kratko -

Prvi sekretar CK KP Sovjetske zveze Leonid Brežnjev je velik ljubitelj hokeja na ledu. Kljub mnogim službenim obveznostim ne zamudi skoraj nobene pomembnejše tekme v v Moskvi.

•

Pri nas popolnoma neznana športna panoga, skibob, se je razvila že v 20 državah. Priprava, ki so jo imenovali najprej igračka na sneženih poljanah, se razvija ponekod v množično športno zvrst. Tekmovanje na posebnem sedežu, ki drsi v dolino na nekakšnih smučkam podobnih drsnih ploskvah, se vse bolj razširja. Zabeležili pa so tudi že neuraden svetovni hitrostni rekord na skiboku s 170 km na uro, dosegel ga je proizvajalec skibobov Avstrijec Willi Brenter.

•

Avstrijec inženir Erwin Samitz je izumil pripravo, ki je nekakšna smučarska vlečnica v malem. Imenuje se »Skimuli«, more se jo prepeljati v prtljažniku malo večjega avtomobila, na strmini 47° pa lahko v tempu 10 km na uro vleče do 4 osebe hkrati. Pritrdi se jo lahko na kako drevo ali drog.

•

Zahodnonemška industrija smučk proizvaja letno okoli pol milijona parov, kljub temu pa uvozijo še nadaljnih 250.000 parov, največ iz Avstrije in ZDA. Smučke proizvajajo v 200 večjih in manjših obratih.

•

Znani bivši angleški tekač na dolge proge Gordon Pirie se je podal v tabor smučarjev. Pri svojih 32 letih hoče preizkusiti ali je dober tekač na tekališču tudi že »rojen« za dobrega smučarja. Sicer pa je Pirie podjetnik, lastnik instituta za hujšanje.

•

Svetovnega prvaka v zasledovalni kolesarski vožnji, Nizozemca Tiemena Groena, so začasno oprostili služenja vojaškega roka, ker »ima ploske noge in težave s hrbtenico«. Odlični športnik je komentiral: »Verjemite mi, da nisem prav nič jezen na komisijo.«

•

Razpored tekmovanj na svetovnem prvenstvu v klasičnem smučanju 1966 v Oslu: 17. februar 30 km in 10 km ženske, 19. februar skoki na srednji skakalnici, 20. februar 15 km in skoki za kombinacijo, 21. februar 15 km za kombinacijo in 5 km ženske, 23. februar 4 x 10 km in 3 x 5 km za ženske, 26. februar 50 km, 27. februar skoki na veliki skakalnici.

•

Nosilec srebrne olimpijske medalje v teku na 10.000 m na tokijskih olimpijskih igrah, Mohammed Gammoudi, je bil odlikovan z redom »viteza republike«.

•

Medarodna avtomobilska zveza je priznala za nov absolutni svetovni hitrostni rekord 875.69 km na uro, ki jih je dosegel Amerikanec Art Arfons s svojim vozilom »Zeleni strah« na reaktivni pogon.

•

Svedska nogometna zveza je že pričela s prodajo vstopnic za povratno kvalifikacijsko tekmo med Svedsko in ZR Nemčijo, ki bo šele 26. septembra 1965 v Stockholmu.

•

Svetovni boksarski prvak bantam kategorije, Brazilec Eder Jofre, je v Bogota premagal s knock outom v sedmi rundi izzivalca, Kolumbijca Bernarda Carballa.

Kompas
PRIREJA AVTOBUSNE IZLETE PO JUGOSLAVIJI
IN INOZEMSTVU

Gozd ovir je za njimi, hitijo olimpijskim medaljam nasproti: finale teka na 80 m ovire v Tokiu — od leve proti desni Kilborn (Avstralija) III, Yoda (Japonska) V, Stamejčič (Jugoslavija) VII, Press (SZ IV, Balzer (Nemčija) I, Ciepla (Poljska) II in Bonds (ZDA) VIII.

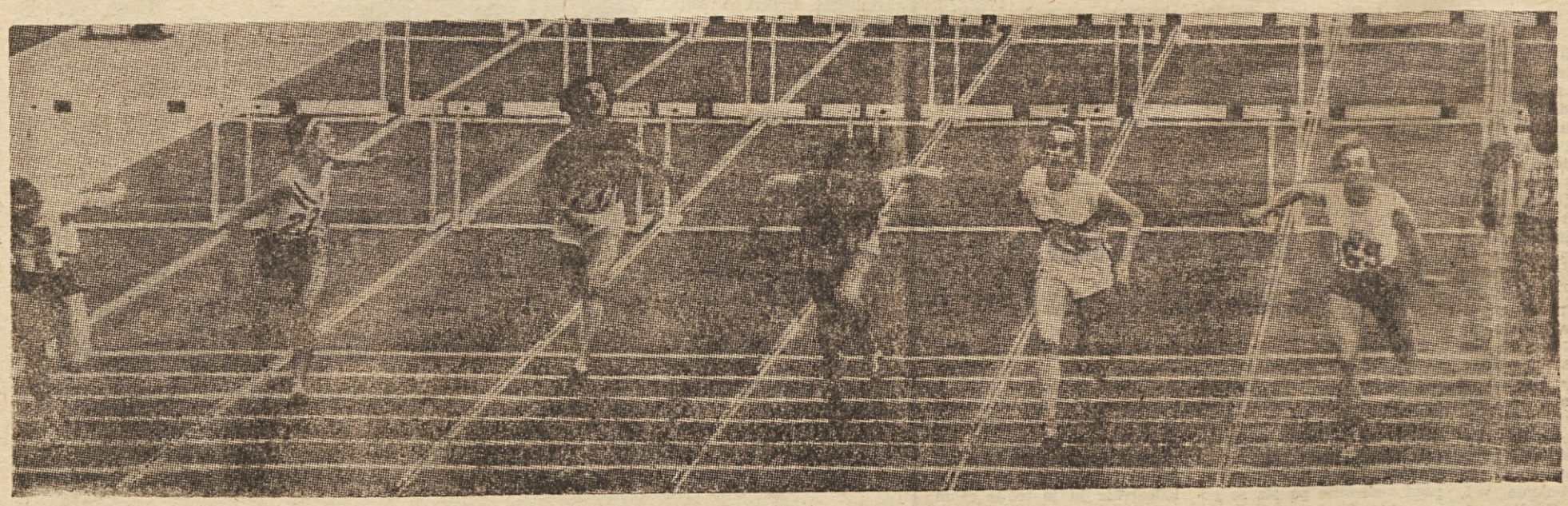

SVETOVNA IN EVROPSKA PRVENSTVA

SVETOVNO PRVENSTVO V HOKEJU NA LEDU

Kje dobiti 10000 postelj?

Organizacijski komite svetovnega prvenstva v hokeju na ledu ima polne roke dela – Tuji novinarji iščejo informacije o svetovnem hokejskem prvenstvu 1966 – Trgovske lokale v Ljubljani in drugih mestih bo treba modernizirati – Prometni strokovnjaki študirajo probleme prehodov čez meje, parkiranja, voženj po mestu in prevoze reprezentanc – Plakat že tiskajo v Ljubljani, te dni pa pričakujejo tudi prve značke.

Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, ki bo prihodnjo zimo v Ljubljani, vzbuja vedno večjo pozornost v Jugoslaviji, pa tudi drugod v svetu. Organizacijski odbor se je pravzaprav kar na hitro znašel pred mnogimi problemi, ki terjajo hitre rešitve. Čas hitro teče in čeprav je do svetovnega prvenstva še več kot leto dni, je v pisarni organizacijskega komiteja večkrat čutiti pravo delovno vzdušje, hiter tempo dela, naglico, ki konec koncev obeta tudi to, da bodo mnoge pomembne naloge opravljene ob pravem času.

Poiskali smo organizacijskega sekretarja Petra Škrinjarja, naj nam pove zadnje novice o pripravah na to tekmovanje in pogovor je potekal nekako takole.

Katere komisije organizacijskega odbora imajo največ dela?

Vse kaže, da se vse komisije zavedajo tega, da se v zadnjem trenutku delo ne more opraviti kvalitetno. Čeprav je tekmovanje še daleč, lahko opazimo solidno aktivnost komisij. Za zdaj imajo največ dela in največ konkretnih nalog komisije za propagando, za turizem, gostinstvo in trgovino, za novinarsko službo in za promet.

Kaj je sedaj za vas največji problem?

Najbrž se ne bom zmotil, da ne vemo predvsem odgovora na eno, zelo važno vprašanje: kje dobiti 10.000 postelj za goste in turiste, ki bodo prišli v Ljubljano in na Bled iz vsega sveta? V kratkem bomo izdelali posebno anketo in naša največja želja bi bila, da bi se Ljubljančani v čim večjem številu odzvali naši prošnji — se pravi, da bi oddali v času prvenstva čimveč sob za turiste, ki bodo obiskali svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. Če bomo rešili ta problem, potem se nam bo odvalil velik kamen . . .

Kako boste našli prostor za reprezentance?

Kaže, da bomo pripravili prenočišča za sodelujoča hokejska moštva v Študentskem naselju v Ljubljani ali pa v Internatu Visoke politične šole v Ljubljani. Seveda bo treba te prostore prirediti tako, da bodo ustrezali osnovnim zahtevam reprezentanc.

Ali bodo gostje videli še kaj drugega razen hokejskih stadionov?

Seveda! Komisija za turizem je pripravila načrt izletov za turiste in za reprezentance. Predvideno je, da bi si gostje lahko ogledali vse najlepše kraje v Sloveniji. Naša želja je, da bi bili gostje zelo zadovoljni, da bi jih lepote Slovenije tako navdušile, da bi se še kdaj vrnili k nam. Seveda je v tem sporedu izletov vse — od planin in jezer, do morja!

Ali bo Ljubljana kaj spremenjena v času prvenstva?

Trudimo se, da bi izdelali čimveč načrtov za ureditev trgovskih lokalov v središču Ljubljane. Lokali bodo morali biti seveda lepo urejeni, predvsem pa dobro založeni z najrazličnejšimi artikli, ki so zanimivi za tujca.

Kako je po vašem mnenju uspela tiskovna konferenca jugoslovanskih športnih novinarjev?

Po splošni oceni je bila to odlična poteza in je vzbudila veliko zanimanje po vsej Jugoslaviji, pa tudi izven naših meja. Na osnovi te tiskovne konference sta prišla k nam v komite že dva tuja novinarja iz Nemčije in Švedske, s prošnjo naj jim posredujemo informacije o svetovnem prvenstvu.

Ali ste že proučili vprašanje prometa?

Komisija za promet ima kar 5 podkomisij, ki se sedaj intenzivno ukvarjajo z najvažnejšimi problemi prometa v času svetovnega prvenstva. Problemi parkiranja, obmejnih prehodov, prometa po središču mesta, servisne službe — vse to zahteva temeljite obdelave. Seveda ne smemo pozabiti na čiščenje vseh pomembnejših cest, če bi bile v tem času snežne padavine. Skratka, prometu bo posvečena vsa potrebna skrb in upamo na zadovoljive rešitve naših prometnih strokovnjakov.

V tem času, leto dni pred prvenstvom, je propaganda ena najpomembnejših dejavnosti?

Popolnoma točno! Propagandna komisija ima že nekaj mesecev dela čez glavo. Pripraviti je bilo treba plakat, ki je sedaj že v tisku, značko, ki jo te dni že pričakujemo v končni izdelavi in še mnogo drugega. Največ dela je seveda s prvo številko biltena. Ta bilten bo pravzaprav mali hokejski leksikon, saj bodo v tej lepo opremljeni knjigi vsi podatki o razvoju in prvih začetkih hokeja, rezultati vseh svetovnih in olimpijskih prvenstev, zanimiv turistični del, originalne zgodovinske fotografije ter seveda vsa praktična navodila za bivanje v Jugoslaviji. Računamo, da bo 1. številka biltena gotovo do svetovnega prvenstva na Finskem, da bi jo lahko izročili vsem reprezentancam, novinarjem in drugim. Tudi v tem biltenu želimo poudariti, da gre za športno turistično prireditev, za popularizacijo hokeja na ledu in našega turizma!

SVETOVNO PRVENSTVO V SMUČANJU 1966

HOLMENKOLLEN V NOVI OBLEKI

Zanimivo je, da je mednarodna smučarska zveza FIS prepovedala kakršnakoli pregledna tekmovanja oziroma skupne treninge izbrancev pred prihodnjim svetovnim prvenstvom oziroma olimpijskimi igrami. Ta odločitev je sprva zbegala vse smučarske velesile, ki pred vsakoletnimi velikimi mednarodnimi prvenstvi prirejajo mednarodna pregledna tekmovanja kot zadnjo preizkušnjo svojih izbrancev. Prvi komentarji pa so to nepričakovano odločitev FIS sprejeli dokaj umirjeno, saj so menda izven tega obsega vse dosedanje tradicionalne prireditve. Tako so tudi Norvežani povsem brezbrižni zaradi svoje vsakoletne velike prireditve skakalcev v Holmenkollenu, ki bodo na sporedu nastopajočim, da do podrobnosti spoznajo in se privadijo vsem napravam in sami skakalnici, kjer bodo leto dni kasneje na sporedu tekmovanja v okviru svetovnega prvenstva.

Norvežani so tudi že objavili, da bodo za svetovno prvenstvo leta 1966 svoj smučarski center Holmenkollen povsem uredili. To velja za vse naprave za tekmovanja kot tudi za okolico. Že sedanje vsakoletne tradicionalne prireditve v Holmenkollenu si ogleda v povprečju vedno okoli 100.000 gledalcev. V prihodnjem letu pričakujejo v celoti okoli 500.000 obiskovalcev svetovnega prvenstva. Zato je razumljivo, da želijo urediti vse potrebno od tekmovalnih naprav pa vse do potrebnih gostinskih uslug, za kar najboljše počutje turistov in obiskovalcev svetovnega prvenstva.

Holmenkollen leži v neposredni bližini glavnega mesta Norveške Osla, okoli 400 m više v planinah. Prometne zveze, predvsem seveda le cestno omrežje, so sicer zelo ugodne, vendar za tak naval obiskovalcev je treba še posebnih ureditev. Zato so organizatorji okrepili številčno organizacijski komite svetovnega prvenstva. Ta se je že sedaj pravočasno lotil rešitve vseh nalog. Del komiteja deluje v Oslu, ostali del pa neposredno v Holmenkollenu. Sedaj so se odločili tudi, da bodo na poti med Oslom in Holmenkollenom uredili še vmesni center organizacijskega komiteja, da bi bilo tako kar najbolj lahko ustreženo vsem željam obiskovalcev in turistom. V tem vmesnem centru bodo uredili tudi potrebno PTT službo in poskrbeli predvsem za ugodno delo novinarjev, ki bodo imeli tú na voljo prav vse pripomočke od telefonskih zvez, brezžičnih zvez pa do potrebnih pisalnih strojev in delovnih prostorov ter potrebnega centra izdaje vseh informacij. Ta center bo urejen neposredno pred največjim vzponom do smučarskega središča Holmenkollena.

Kaže torej, da so se Norvežani še pravočasno lotili vseh nalog in hočejo z zadnjimi izkušnjami, ki jih bodo pridobili na letošnjih zimskih tekmovanjih odpraviti še vse napake in pomanjkljivosti. — Njihova informativna služba je že sedaj zelo aktivna, saj redno mesečno obvešča vse redakcije na svetu o pripravah na svetovno prvenstvo in skratka o vseh tekočih novicah.

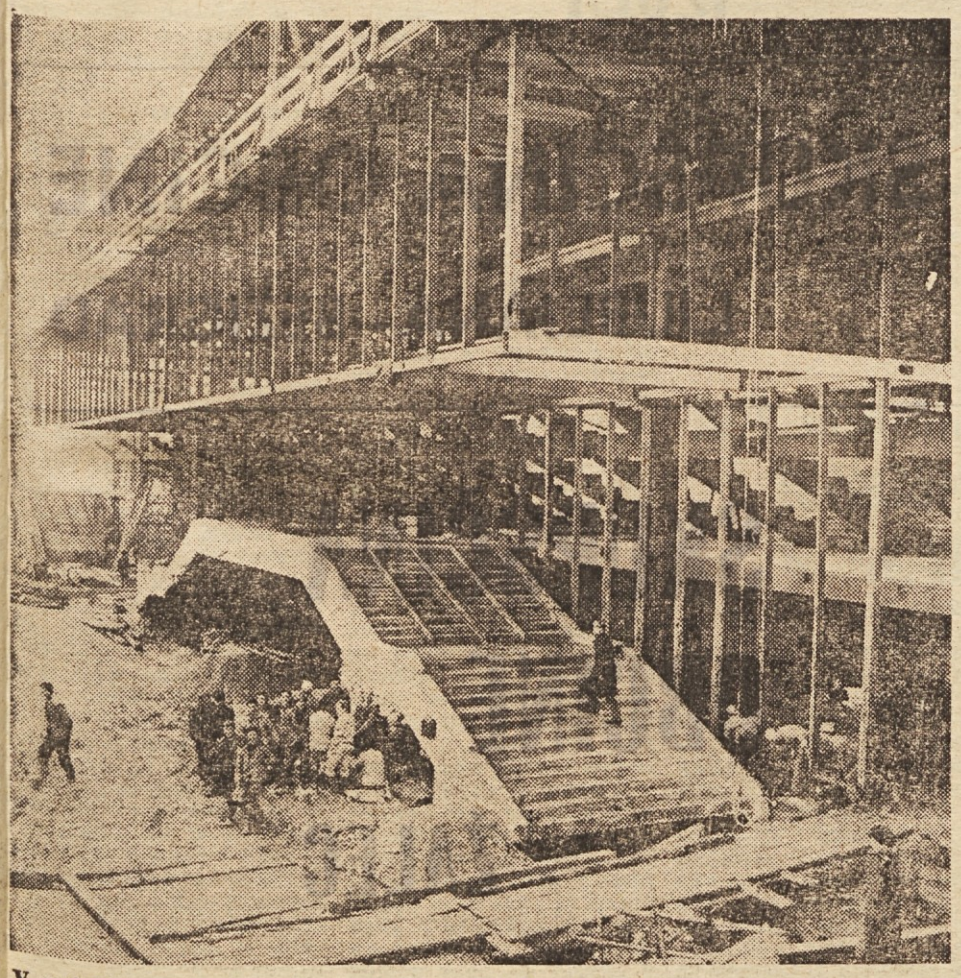

V zadnjih dnevih decembra 1964 so monterji zaključili z montažo vseh nosilcev nove velike športne dvorane v Tivoliju, ki bo v mesecu aprilu že prizorišče svetovnega prvenstva v namiznem tenisu. Na posnetku je glavni vhod v novo športno dvorano v športnem parku ing. Stanka Bloudka v Tivoliju.

Sodniki podpisujejo pogodbe za SPENT

Definitivne prijave za ekipe, ki bodo nastopile na svetovnem prvenstvu v namiznem tenisu, niso edina novost v zadnjem času pri organizatorjih SPENT. Ta velika prireditev se namreč neverjetno hitro približuje in s tem se tudi večajo zahteve za posamezna področja dela.

Da bi zvedeli kaj več o pripravah sodnikov, ki bodo sodili na SPENT, smo prosili predsednika komisije za sodnike tov. Tomija Terečika za kratek razgovor.

Koliko sodnikov bo sodelovalo na SPENT?

— Prav te dni smo poslali 150 sodnikom pogodbe in zdaj pričakujemo, da nam jih bodo poslali podpisane. Res je, da se jih je nekaj že premislilo, vendar imamo še vedno 30 sodnikov v rezervi, ki bodo vskočili, tako da bo za samo prvenstvo pripravljenih 150 sodnikov.

Kako so se odvijale priprave?

— Vodje centrov — v posameznih centrih so se sodniki pripravljali — so skrbeli za praktične in teoretične priprave, na koncu pa je bilo na vrsti testiranje.

Kaj lahko rečete o tem, kako so sodniki pripravljeni?

— Mislim, da manjka še precej praktičnega dela. Po mojem mnenju bi bilo prav, če bi zdaj samo en instruktor obiskoval centre po vsej Jugoslaviji, saj zdaj ni več čas, da bi delali ločeno. Le tako bodo priprave takšne kot morajo biti, sodniki pa pripravljeni zares po enotnih kriterijih.

Kateri problem vam trenutno povzroča največ skrbi?

— Še vedno čakamo semaforje. Znano je namreč, da bodo sodniki na SPENT kazali rezultate pri posameznih mizah z električnimi semaforji. Dobili jih bomo iz Madžarske in prav zaradi tega smo nestrpni, saj bo treba precej praktičnega dela, da bo delo pri semaforju tekmo nemoteno. Ko bomo dobili semaforje, jih bomo poslali najprej v štiri centre v Zagreb, Novi Sad, Maribor in Ljubljano, kjer bodo sodniki lahko praktično preizkušali svoje sposobnosti na semaforjih.

Katere preizkušnje pa bodo še na vrsti do pričetka svetovnega prvenstva?

— Sodniki v posameznih centrih bodo sodelovali na vseh večjih prireditvah, najpomembnejša pa bo generalka v Ljubljani tik pred prvenstvom, na kateri se bo odvijalo vse, tako kot na SPENT.

Kako se sicer odvija delo v vaši komisiji?

— Menim, da organizacijsko povsem v redu. Zdaj bomo pripravili urnik za ekipe, ki bodo sodile pri posameznih mizah. Pripravili bomo tudi načrt prihoda in odhoda skupin iz posameznih centrov. Več problemov je še pri strokovni plati, vendar menim, da bomo tudi to lahko rešili na posameznih turnirjih, ki bodo še na vrsti do svetovnega prvenstva.

WORLD CHAMPIONSHIP IN FINLAND MARCH 3-14 1965
MM - JA EM - KISAT
SUOMESSA 3-14.3.1965

28 JUGOSLAVIJA
SPENT 1965

SVETOVNO PRVENSTVO V HOKEJU NA LEDU
LJUBLJANA JUGOSLAVIJA 1966

EVROPSKI ŠAMPIONAT V KEGLJANJU NA LEDU
XV
JESENICE - BLED
JUGOSLAVIJA-30.31.1.1965

VM FIS OSLO 1966

delovni kolektivi čestitajo srečno novo leto 1965!

SLOVENIJA VINO
LJUBLJANA

ŽELI VSEM ŠPORTNIKOM ISKRENE ČESTITKE IN MNOGO USPEHA V LETU 1965

Po vsakem treningu in tekmi le COCKTA-COCKTA, ki Vas bo prijetno osvežila tudi v zimskih mesecih, ohranila kondicijo in vitalnost.

KMETIJSKA ZADRUGA
POSTOJNA

INDUSTRIJA „KREMEN"
NOVO MESTO

Proizvaja steklarske, livarske in druge kremenčeve peske

SGP „GORENJC"
RADOVLJICA

Gradi solidno in v roku po želji investitorjev

Gradilišča: Kranj, Radovljica, Bled, Kranjska gora, Jesenice.

ELEKTRO LJUBLJANA
ENOTA NOVO MESTO

SKUPŠČINA OBČINE
GORNJA RADGONA

SKUPŠČINA OBČINE
CERKNICA

SKUPŠČINA OBČINE
MURSKA SOBOTA

SKUPŠČINA OBČINE
IZOLA

SKUPŠČINA OBČINE
KRANJ

SKUPŠČINA OBČINE
LJUBLJANA–BEŽIGRAD

SKUPŠČINA OBČINE
NOVA GORICA

OBČINSKA SKUPŠČINA
OBČINSKI ODBOR SZDL
OBČINSKI KOMITE ZKS
OBČINSKI KOMITE ZMS
OBČINSKI ODBOR ZB NOV
OBČINSI SINDIKALNI SVET
IN OSTALE
DRUŽBENE ORGANIZACIJE
OBČINE NOVA GORICA

SKUPŠČINA OBČINE
ŽALEC

delovni kolektivi čestitajo srečno novo leto 1965!

NADALJUJEMO Z NAŠO RAZPRAVO ZA ALI PROTI PROFESIONALIZMU

NI SLABOST NOGOMETA, DA JE V ZVEZNIH LIGAH PROFESIONALIZEM, AMPAK...

Razgovor s predsednikom NK Olimpija Miranom Goslarjem – Nogomet v zveznih ligah je za gledalce, pri amaterjih pa je poudarek na množičnosti in na rekreativnem izživljanju

Do izredne skupščine Nogometne zveze Jugoslavije nas loči še nekaj več kot mesec dni in razprave o problemih, ki bi jih bilo treba rešiti na tem pomembnem sestanku so vedno bolj pestre. Tudi v našem listu smo že napisali nekaj prispevkov na to temo. V naslednjih številkah pa bomo z razgovori s posameznimi nogometnimi funkcionarji skušali prispevati k razpravi o perečih nogometnih problemih.

Tokrat smo za razgovor prosili predsednika NK Olimpija Mirana Goslarja, ki se je te dni udeležil sestanka liga odbora v Beogradu, na katerem so razpravljali o tezah, ki jih je pripravila Nogometna zveza Jugoslavije. Na vprašanje, kateri so bili najvažnejši sklepi na sestanku v Beogradu, nam je tov. Goslar takole odgovoril:

— Kaže, da novinarji, ki so poročali o tej seji v Beogradu niso bili dobro obveščeni, zakaj je bila pravzaprav sklicana. Na seji ni bil namen sprejemati zaključke, ampak prispevati k razpravi, oziroma dati predstavnikom klubov možnost, da povedo svoje mnenje o tezah. Sestanek je imel nekakšen preliminarni karakter in dal, po mojem mnenju, dovolj materiala, ki ga bodo sestavljalci zaključkov vsekakor morali upoštevati. Res je, da bo iz množice različnih gledišč težko izbrati tisto, kar je pozitivnega, tudi negativnega je bilo namreč precej. Dovolj je bilo čudnih pogledov, ki nimajo nič skupnega z našim družbeno-političnim sistemom.

Morda je bila največja slabost na sestanku ta, da so mnogi predstavniki klubov, ki so razpravljali o tezah, gledali na problem le tehnične plati kot teze same, ki niso dale družbenopolitične vloge in mesta zveznemu nogometu pri nas. Vse preveč je bilo tudi čutiti, da se za posameznimi predlogi skrivajo interesi klubov, kar seveda ni slabo, če že gre za zagovor določenih stališč, vendar jih je treba utemeljiti.

Kot posebno zanimivost naj omenim, enoglasno zavrnjen predlog NK Lokomotiva, ki izhaja s stališča kluba, ki mu manjka materialne osnove in gledalcev na tekmah. Prav zaradi tega, se je predstavnik Lokomotive zavzemal za tekmovanje na amaterski osnovi, ki bi bilo čim cenejše. Ni pa računal s tem, da je nogomet v zveznih ligah zaradi zabave gledalcev, in da je treba težiti, da bi bil za gledalce čim bolj privlačen. Lokomotiva pa je predlagala, naj bi se zvezno prvenstvo odvijalo v štirih ligah razdeljenih po teritorialnem principu, kjer bi slovenski klubi igrali z nekaterimi hrvatskimi. Večina je obsodila ta predlog in se strinjala s tem, da klubi, ki igrajo zase, brez gledalcev, ne morejo nastopati v zveznem merilu.

Pri poklicnem nogometu pri nas, bi bil seveda največji problem finansiranja klubov, ki bi nastopali v zvezni ligi. Povejte nam nekaj vaših misli o tem problemu?

— Pri Olimpiji podpiramo teze, ki jih je izdelala Nogometna zveza Slovenije in katerih izhodišče je, ločitev amaterskega in poklicnega nogometa. Ta popolna ločitev nogometa naj bi bila v tem, da bi poklicni nogometaši igrali le v zveznih ligah, katerih namen je, nuditi zabavo, rekreacijo in uživanje gledalcem na nekem določenem področju. Odločitev o tem, ali je potrebna ali zaželena takšna dejavnost v nekem določenem mestu, je odvisna od odločitve občanov, z zborov volilcev in končno občinske skupščine. Skratka, izhodišče za organizacijo tega poklicnega vrhunskega nogometa naj bi bilo v našem komunalnem sistemu, oziroma v materialni osnovi. (Športni objekti, sredstva za vzdrževanje poklicnega nogometa in zanimanje gledalcev).

Tu gre za anologijo pri odločanju o tem prav tako kot se občinska skupščina odloča, ali bo imela svoje gledališče ali ne, oziroma kakšno drugo zabavno institucijo.

Osnovni pogoj za takšno odločitev bi morala biti javnost razprave o tej stvari in svoboda odločitve, da občani takšno dejavnost želijo in so jo po mehanizmih občinske skupščine pripravljeni dopolnilno vzdrževati.

Takšen poklicni nogomet lahko uspeva le, ob pogoju kvalitete in ob doseganju relativnih uspehov, to pa zahteva ljudi, ki ne da bi bili plačani, tega ne zmorejo. Seveda pa si pri tem ne zamišljamo profesionalizma v zahodnem smislu, kjer igralec postane last kluba, ki ga je kupil in se to kaže v tem, da mu prepovedo študirati ali hoditi v službo in da mu popolnoma omejijo svobodo. To naj bi bilo poklicno udejstvovanje z nogometom ob upoštevanju našega družbenega sistema osnovnih pravic občana, ki jih ima, da se zavedamo, da je to le začasni poklic in da se mora nogometaš istočasno usposabljati za poklic, ka ga bo opravljal, ko ne bo sposoben za igranje nogometa.

Pri amaterskem nogometu pa je poudarek drugje. Predvsem na množičnosti in na rekreativnem izživljanju. Skratka, bolj na športu in manj na zabavi gledacev. Mnenja sem, da slabost nogometa ni v tem, da je v zveznih ligah zašel v sistem, ki nosi v bistvu značaj profesionalizma, temveč je glavna slabost tega, da je ta sistem plačevanja mnogo širši in da je zajel klube v republiških podzveznih in drugih ligah. Organizacija tekmovanja namreč vse klube vzpodbuje k temu, da pridejo v zvezno tekmovanje in da bi to dosegli, se poslužujejo istih metod, morda v nekoliko manjši meri. Vendar menim, da ni bistvo v tem, koliko kdo plača, ampak, da sploh plača. Danes ni malo primerov, da dobiva neki rezervni igralec pri klubu z zvezni ligi manjše dohodke, kot pa nekdo, ki igra v podzveznem klubu.

Na kratko. Pri tem, ko se odločamo, kaj naj bi naredili, sta po mojem mnenju dve možnosti.

Prva, ki jo mnogi na tihem in v praksi podpirajo, pustiti stvari takšne kot so, na tihem dopuščati profesionalni značaj nogometa na sploh, ne le v zveznih ligah, obenem pa te stvari ne imenujemo s pravim imenom.

In druga, da priznamo, da ima tekmovalec v zveznem merilu poklic profesionalnega nogometaša in da temu tudi tako rečemo. Seveda z vsemi ustreznimi posledicami, ki jih ima (plačevanje), da pa nekje napravimo mejo, oziroma, da zapremo pot iz amaterskega v profesionalno tekmovanje.

Menim, da je druga varianta bolj poštena in edino pravilna. Seveda pa to ne pomeni, da amaterskim nogometašem ne bi smeli dati nobene odškodnine. V amatetskem klubu imajo eventualne dajatve karakter nadomestila za stroške, pri poklicnem nogometu pa ima plačilo karakter osebnih dohodkov, premiranja za dosežene uspehe pa tudi nagrajevanje za prestope, če se nekdo zaveže, da bo določeno število let nastopal v nekem klubu.

Formalno pravne omejitve tu ni, ostane pa moralna meja, oziroma moralna cenitev višine dohodkov, ki jih prejemajo posamezni nogometaši. Pri tem pa je predpogoj, javnost tega dela in javnost kritike.

Zaradi tega je naše mnenje, da bi bilo treba zvezne klube organizirati kot delovne organizacije s področja družbenih služb, to pomeni, kot ustanove. Ustanovitelji — predvsem občinske skupščine — pa bi morali zagotoviti sistem družbenega opravljanja. Del upravnih odborov teh organizacij bi bil sestavljen iz predstavnikov javnega, družbenega in športnega življenja. Amaterski klubi pa bi bili še vedno društva.

Ta zadnji predlog, je naletel pri večini na odpor. V tem pa vidim le strah pred družbeno kontrolo, ki je v delovnih organizacijah lahko mnogo bolj učinkovita kot v društvih. Argumenti, da klubi organizirani kot delovne organizacije ne bi mogli imeti raznih olajšav, ne držijo.

Nova zakona, o finansiranju družbeno — političnih skupnosti in o prispevkih ter dohodkih občanov, poobläščata družbeno-politične skupnosti, da lahko oprostijo katerokoli delovno organizacijo določenih ali vseh družbenih obveznosti, če menijo, da je to potrebno in utemeljeno.

Glede vstopa v profesionalno ligo pa menim, da amaterska kvaliteta ne more biti pogoj. Najvažnejše je zanimanje, materialna osnova in garancija določene občinske skupščine, ki bi se udeležila licitacije za izpraznjeno mesto v profesionalni ligi. Do izpraznitve mesta v profesionalni ligi lahko pride, zaradi odstopa nekega moštva, ali pa zaradi izpada.

Seveda pa zaprta vrata med amaterskim in profesionalnim nogometom ne veljajo za prehod posameznih igralcev iz amaterskega v profesionalni status. Ta je svoboden, s tem, da zagovarja princip, da dobi klub odškodnino za igralca, ki ga je vzgojil.

Če igrajo nogometaši nogomet poklicno, potem je razumljivo da morajo delati vse leto. Povsem jasno je, da je počitek samo pozimi in da bo treba tekmovalni koledar in število klubov v posameznih ligah prirediti tako, da bi imeli pozimi počitek dva največ tri mesece, poleti pa bi se prvenstvo nadaljevalo nepretrgoma in naj bi bil počitek le 14 dni.

M. G.

Razgovor s predsednikom NK Olimpija Miranom Goslarjem

NAJBOLJŠI MLADI NOGOMETAŠI V MAKARSKI

Beograd, 3. jan. V Makarski bodo od 15. januarja do 5. februarja zbrani kandidati za mladinsko nogometno reprezentanco Jugoslavije, ki bo aprila letos nastopila na turnirju UEFA v Zahodni Nemčiji. Treninga se bo udeležilo 17 kandidatov. Razen teh bo v Makarski tudi 25 obetajočih kandidatov za mladinsko reprezentanco, iz katerih bo sestavljena enajsterica za srečanje s SZ 4. septembra v Moskvi.

Priprave mladincev bo vodil predsednik mladinske komisije strokovnega odbora Nogometne zveze Jugoslavije Kosta Popović in selektor Miljan Miljanić in skupina trenerjev Radosav Krstić, Ante Mladinić, Domagoj Kapetanović, Dobrivoje Živković in Ferenc Arok. V Makarski bo tudi 25 trenerjev, ki delajo z mladinci v svojih klubih in madžarski nogometni strokovnjak profesor Janoš Palfai.

Na pripravah v Makarski bodo naslednji kandidati za turnir UEFA Vujičić (Bu), Mutibarić (Srem), Ilić (C zv.), Paunović (Part.), Cvek (Varteks), Klenkovski (C. zv.), Pejović (Lovćen), Prekazi (Trepča), Živković (C. zv.), Pavić (Di), Mojsov (Var), Djordjić (Slav), Oblak (Olimpija), Djordjević (Part), Novak (Di), Mihajlović C. zv.) in Bonačić (Hajduk).

KAJ JE NOVEGA PRI NK MARIBOR

Jurić, Kraljević in Gulin?

MARIBOR, 3. jan. — Zadnje dni pred pričetkom priprav so funkcionarji NK Maribor porabili vse moči, da bi v svoje vrste pridobili še kakšnega dobrega nogometaša, ki bi po odhodu nekaterih (Arnejčič, Vabič in Bolfek) v JLA zamašil vrzel. Kaže, da imajo pri tem poslu še kar srečno roko, saj bodo po vsej verjetnosti za NK Maribor v bližnji prihodnosti podpisali pristopnice Splitčana Kraljević in Gulin ter nekdanji vratar jugoslovanske reprezentance in zadnje čase član GAK iz Gradca Ante Jurić. Slednji je sam izrazil željo, da bi svojo kariero po večletnem nastopanju v inozemstvu nadaljeval v domovini. Brez dvoma bo držalo, da funkcionarji NK Maribor ne bodo storili napak, če ga bodo angažirali med svoje vrste. Vabič bo skoraj gotovo odšel v JLA pa tudi sicer je zadnje čase branil nezanesljivo, tako da so bili navijači že v skrbeh. Na srečo je v teh trenutkih vskočil Gerloci, ki pa bo imel v bočoče v Juriću zares solidnega partnerja.

SOVROVIĆ V MARIBORU

Za novoletne praznike se je v Mariboru mudil napadalec vijoličastih Sovrović, ki služi vojaški rok v Varaždinu skupaj z igralcem Olimpije Velkavrhom in Dinamovcem Markovićem. Ob našem srečanju je dejal: »Ne morete verjeti, kako si želim zaigrati v moštvu Maribora. Vojaški rok bom odslužil sredi poletja 1965, in ko se bom vrnil v Maribor, bom napel vse sile, da bi popravil klavrno sliko s prvih nastopov v dresu NK Maribor. Prepričan sem, da bi bili Kraljević, Gulin in Jurić solidna okrepitev za mariborskega drugoligaša, saj dobro poznam kvaliteto omenjenih nogometašev.«

Sovrović je precej shujšal in to mu, kot je dejal, kar koristi, saj so mu bili prav odvečni kilogrami v jesenskih nastopih za vijoličaste v največje breme.

Sicer bi lahko omenili še to, da potekajo v taboru Maribora mrzlične priprave za »taborjenje« na Hvaru, kjer bodo prebili nekaj zimskih tednov in pričakali spomladanski start. Za zdaj žal ne moremo zapisati nič gotovega o angažiranju novega trenerja Atanackovića! F. JAUK

SILVESTRSKI TEK V SAO PAOLU

Zmagal Roelants (Belgija), Farčić osmi

SAO PAOLO, 3. jan. — Zmagovalec polnočnega teka »Sao Silvester« po ulicah Sao Paola je Belgijec Gaston Roelants, ki je 7400 metrov pretekel v času 21:37,7, kar je drugi najboljši rezultat vseh časov. Rekord proge še vedno drži Zatopek s časom 20.:23,4.

V tej polnočni tekmi, 40. po vrsti, ki ji je prisostvovalo na tisoče gledalcev, je nastopilo preko 400 atletov, med njimi 43 tujcev. Med udeleženci je bilo tudi 12 »olimpijcev«.

Jugoslovanski predstavnik Nedo Farčić, ki je prispel v zadnjem trenutku po vrsti pripetljajev, je v tej močni konkurenci zavzel osmo mesto s časom 22:07,0. Med drugimi je pustil za seboj tudi bronasto medaljo v maratonu iz Tokia Japonca Tsuburava ter bronasto medaljo na 5000 metrov iz Tokia Američana Dellingerja.

REZULTATI: 1. Roelants 21:37.7, 2. Chisneros (Španija) 21:46.3, 3. Helland (NZ) 21:52.4, 4. Oliviera (Portugalska) 21:54.4, 5. Ambu (Italija) 21:56.5, 6. Wiggs (Anglija) 22:05.0, 7. Azzevedo (Brazilija) 22:06.0, 8. FARČIĆ (JUG) 22:07.0 itd.

Belgijec Roelants je zmagal tudi na tradicionalni tekmi na 10.000 METROV S ČASOM 29:46.1. Drugi je bil Japonec Tsuburava in tretji Italijan Ambu.

V teku na 5000 metrov je zmagal Portugalec Oliveira s časom 14:20,5, v teku na 1500 metrov pa Britanec Wiggs s časom 3:46,7.

Tem tekmovanjem na mestnem stadionu je prisostvovalo okoli 20.000 gledalcev.

Gostovanje Sarajeva v ZAR

Kairo, 3. jan. — V četrti tekmi na turneji po ZAR so nogometaši Sarajeva premagali v Aleksandriji ekipo, sestavljeno iz olimpijcev ZAR in igralcev aleksandrijskih klubov, s 4:1 (0:1). Jugoslovani so dobro zaigrali samo zadnjih dvajset minut, ko so dosegli tudi vse štiri gole, predvsem po zaslugi Ferhatovića.

Zadnjo tekmo na turneji bo Sarajevo odigralo danes proti kombinirani ekipi Arsenala in Zamaleka v Kairu.

Španija – najboljše nogometno moštvo Evrope

Beograd, 3. jan. V tradicionalni anketi jugoslovanskega športnega lista »Sport« o tem, katerih pet reprezentanc je najboljših v Evropi v letu 1964, je sodelovalo 23 novinarjev in iz 13 evropskih držav.

Vrstni red reprezentanc je naslednji: Španija, Sovjetska zveza, Madžarska, Italija in Anglija.

Libija protestira

Zürich, 3. jan. — Nogometna zveza Libije je obvestila Mednarodno nogometno federacijo (FIFA), da se pridružuje bojkotu afriških držav, ki so se odpovedale udeležbi na osmem svetovnem prvenstvu v nogometu. To pa zaradi tega, ker je azijsko-afriškim državam namenjeno le eno prosto mesto od 16 udeležencev zaključnega dela prvenstva.

S tem so vse afriške države odstopile od tekmovanja za osmo svetovno prvenstvo. Znano je, da je najprej 13 afriških držav odpovedalo svojo udeležbo, nato pa se jim je pridružil še Alžir in zdaj Libija, zadnja država tega kontinenta, ki je članica FIFA.

Tokrat Jugoslovani na prvih mestih

Nadaljevanje s 1. strani

ger pred Bavčetom, Kobentarjem, Jancem, Cvetom Pavčičem in Romanom Seljakom. No, prav del proge od četrtega do devetega km v Kotu je bil za večino tekmovalcev usoden. Tu je bilo precej novega svežega snega in tu so odstopili Seljak, Delameja, Kalan, Gregorič, Kobilica in še nekateri. Na devetem km je prišel v zanesljivo vodstvo Bavče, pred Ligarjem in Cvetom Pavčičem, medtem, ko je Kobentar močno zaostal. V zadnjih petih km, potekali so v glavnem v ravnini, se je razvila ogorčena borba za zmago. Avstrijec Rieger je zmanjševal prednost Bavčeta, medtem, ko je Cveto precej popustil in dovolil Kobentarju, da ga je močno ogrozil. Prijetno presenečenje predstavlja peto mesto Mojstrančana Lakote, standardno dober je bil Peternel, pohvalo pa zaslužijo mladi tekači Rajšp, Kelkovič in Erjavec ter na koncu veteran, Štrbenk.

Pri mladincih se je vseh 10 km odvijala ogorčena borba za prvo mesto med Dornikom iz Gorij, Dretnikom iz Fužinarja in mlajšim mladincem Pintarjem iz Jesenic. Dretnik je v vzponu prehitel Dornika, toda ta se ni dal ugnati in je na ravnem delu proge spet prehitel Dretnika in ga pustil za seboj celo minuto. To medsebojno obračunavanje Dornika in Dretnika pa je izkoristil Pintar in pristal na odličnem drugem mestu. Dretnik je bil tretji, četrti pa je bil malo znani tekač iz Gorij, Jakopič. Kot prvi inozemec je bil Kurt Majer iz Avstrije in sicer na petem mestu. Članici sta bili na startu samo dve in sta tekmovali kar med mladinci. Grilčeva je tekla zelo dobro in dosegla 14. čas. Mladinske so startale štiri in premočno je zopet zmagala Pliberškova iz Lovrenca, saj je kar za minuto in pol pustila za seboj Mojstrančanko Pšenico.

V štafetnem teku 3 x 10 km za člane je že v prvi predaji prešla v vodstvo prva štafeta Jugoslavije, za katero je tekel odlični Kobentar. Na drugem mestu je bila presenetljivo druga ekipa Jugoslavije, tretja Enotnost, četrta kombinirana ekipa Triglav Bohinj in šele peta ekipa Avstrije.

Tudi v drugi predaji se vrstni red ni spremenil. Bavče je kot drugi tekač naše prve štafete še povečal naskok pred Avstrijo in to na polnih 6 minut. Avstrijci so bili še vedno na petem, oziroma celo šestem mestu. Šele tretji tekač Avstrije naš rojak Janc je uspel z odličnim tekom in najboljšim časom dneva priboriti Avstriji drugo mesto, toda polne štiri minute za našo štafeto.

Pri mladincih so štartale samo klubske štafete in kombinirana ekipa Avstrije in Italije. Mladi tekači iz Gorij so bili ves čas v vodstvu in zmagali z naskokom skoraj petih minut, pred Triglavom iz Kranja. Kombinirana avstrijsko — italijanska štafeta je zasedla šele peto mesto. Tudi najboljši čas je dosegel Dornik iz Gorij.

Kljub izredno slabim vremenskim razmeram, ki so vladale ves čas tekmovanja, lahko ugotovimo, da je prireditev do neke mere uspela. Prav je, da naši tekači preizkusijo svoje zmogljivosti tudi v takih pogojih, kajti čestokrat na iste naletijo tudi v tujini. Mazanje smuči spada prav tako k »umetnosti« smučarskega teka, pa tudi individualno prilagajanje tekmovalcev na sneg. Prav način teka nekaterih tekmovalcev je bil vzrok, da so morali odstopiti. Organizatorjem gre za njihov trud vsekakor priznanje in pohvala. Menimo pa, da le niso storili vsega, da bi se tekmovalci v Mojstrani počutili najbolje ter da bi tekmovalne proge pripravili tako, da bi bile za vse tekmovalce enake. Domači tekmovalci so npr. stanovali v dveh velikih sobah, v prizidku zdravilišča »Sonje Marinković«. V vsaki sobi jih je bilo po 14, prostor pa je ogrevala le majhna pečica. To je vsekakor nekorekten odnos organizatorja do domačih tekmovalcev, če vemo, da so inozemci, nekateri po kvaliteti dosti slabši, stanovali v hotelu Triglav. Upamo, da nam Mojstrančani teh dobronamernih pripomb ne bodo šteli v zlo, in da bodo na prihodnjem podobnem tekmovanju tudi naši tekmovalci — vsaj tisti najboljši deležni enake pozornosti kot tujci.

Rezultati iz Mojstrane

ČLANI — 15 km: 1. Bauče (Jug) 1:05,18, 2. Rieger (Au) 1:05.55, 3. C. Pavčič (Jug) 1:06.31, 4. Kobentar (Jug) 1:06,35, 5. Lakota (Jug) 1:07.45, 6. Rajšp (Jug) 1:08.01, 7. Peternel (Jug) 1:09.11, 8. Kelković (Jug) 1:09.15, 9. Erjavec (Jug) 1:10.10, 10. Štrbenk (Kop) 1:10.12, in 11. Janc (Au) 1:10.34.

Mladinci: 1. Dornik (Jug) 50:08, 2. Pintar (Jug) 50:52, 3. Dretnik (Jug) 51:07, 4. Jakopič (Gor) 51:30, 5. Meier Kurt (Au) 54:04. 6. Krišelj (Jug) 54:28, 7. Mrzlikar (Jug) 54:41, 8. Bolčina (Gor) 56:03.

Članice: 1. Grilč (Lovrenc) 1:00,29, 2. Mlatej 1:07.21.

Mladinke: 1. Pliberšek (Lovrenc) 35:54, 2. Pšenica (Moj) 37:31, 3. Repinc (Boh) 38:24.

Štafeta 3 × 10 — člani — 1. Jugoslavija I (Kobentar, Bovč, Seljak) 2:46,42, 2. Avstrija (Lackner, Rieger, Janc) 2:50.47, 3. Jugoslavija II (Erjavc, Kelkovič, Kalan) 2:52.04, 4. Enotnost (Reš, Rajšp, Peternel) 2:54.36, 5. Mojstrana 2:54.54.

Mladinci 3 × 5 km — 1. Gorje (Jakopič, Bolčina, Dornik) 1:29.57, 2. Triglav I (Komac, Lotrič, Krišl) 1:37.37, 3. Fužinar (Kričej, Vidovčič, Dretnik) 1:35.20, 4. Dol (Premože, Premože, Šimenc) 1:37.58, 5. Italija — Avstrija — (Scherin, Krischan, Meier) 1:38.07.

SMUČARSKO TEKMOVANJE ZA ŽENSKE V OBERSTAUFNU

Spet poraz Francozinj

OBERSTAUFEN, 3. jan. — Na mednarodnem smučarskem tekmovanju za ženske v Oberstaufenu je v veleslalomu zmagala Tereza Obrecht, ki je progo, dolgo 1300 m presmučala v času 1:28,3. Na drugo mesto se je uvrstila francoska olimpijska tekmovalka Marielle Goitschell s časom 1:29,0, tretje mesto pa je osvojila Avstrijka Chitstl Haass s časom 1:29,2.

Na tem tekmovanju sta sodelovali tudi dve naši reprezentantki — Krista Fanedl, ki je osvojila 43. mesto (čas 1:47,04) in Majda Ankele, ki se je uvrstila na 46. mesto (čas 1,48,56).

Christine Goitschel zmagala v slalomu

Oberstaufen, 3. jan. — Na mednarodnem tekmovanju smučark v slalomu v Oberstaufnu je zmagala olimpijska zmagovalka Francozinja Christine Goitschel. Progo je presmučala v času 1:29,66. Takoj za njo se je uvrstila njena sestra Marielle Goitschel 1:30,05. Marie Goitschel je zmagovalka tudi v kombinaciji, ker je v obeh tekmah osvojila drugo mesto in največ točk. Tekmovanje si je ogledalo okoli 3000 gledalcev.

Na tekmovanju v Oberstaufenu je bila Jugoslovanka Krista Fanedl 36. s časom 1:48.52, Majda Ankele pa je bila 38. s časom 2:16.0.

Italijanske tekačice v Gorjah

Občinska zveza za telesno kulturo Radovljica, — organizator gorenjskega prvenstva v smučarskih tekih 17. januarja v Gorjah, je povabila ekipo šestih italijanskih tekačic, da se udeleže tega tekmovanja. Po dogovoru bo nato nastopila v drugi polovici februarja ekipa naših tekmovalk na tradicionalnem tekmovanju v Clavieru v Italiji.

Italijansko nogometno prvenstvo

RIM, 3. jan. — V 15. kolu italijanskega nogometnega prvenstva so bili doseženi naslednji rezultati: Bologna : Torino 1:0, Catania : Fiorentina 0:2, Genova : Cagliari 1:1, Inter : Atalanta 1:0, Juventus : Foggia 1:0, Lanerossi : Roma 1:0, Lazio : Mantova 2:0, Messina : Sampdoria 2:2, Varese : Milan 0:0.

Milan	15	11	4	0	31:10	26
Inter	15	8	6	1	21:13	22
Juventus	15	6	7	2	15:9	19
Torino	15	6	6	3	19:12	18
Fiorentina	14	7	4	3	20:17	18
Bologna	15	7	3	5	20:12	17
Roma	15	4	7	4	18:16	15
Catania	15	5	5	5	18:18	15
Atalanta	15	4	6	5	7:9	14
Foggia	15	5	4	6	10:14	14
Varese	15	3	8	4	14:18	14
Lanerossi	14	5	3	6	14:16	13
Sampdoria	15	4	5	6	12:15	13
Lazio	15	3	6	6	12:14	12
Genova	15	2	8	5	11:16	12
Messina	15	3	4	8	10:20	10
Mantova	15	2	4	9	7:17	9
Cagliari	15	1	6	8	9:21	8

Mednarodni kros v Franciji

CHARTRES, 3. jan. — Na mednarodnem krosu v tem francoskem mestu je zmagal Michel Jazy, ki je 8000 m dolgo progo pretekel v času 24,54. Drugi je bil njegov rojak Maroquin v času 25.15, tretji pa Angež Strong v času 25.20. Jugoslovanski atleti so se uvrstili takole: Galib-Kovač 15. (26.29), Bogunović 16. (21.31) in Pesić 18. (26.34).

Tri zmage KK Olimpije

LJUBLJANA, 3. jan. — V zadnjih dnevih meseca decembra so gostovali v Italiji košarkarji in košarkarice Olimpije. Člani so si z dvema zmagama in sicer nad Lavoratire Vurtus 64:52 ter Fonte Levissimo 90:89 priborili prvo mesto na mednarodnem turnirju v Udinah, članice pa so zmagale ob prvem gostovanju v Trevisu proti četrti najboljši ekipi italijanske prve lige z 48:46 (26:25).

POLET

Izdaja tiskovni svet »Poleta« — Ureja uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Vlado Žlajpah — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne ČP »Delo« v Ljubljani — Uredništvo: Ljubljana Cankarjeva 5/III, uprava: Miklošičeva 4 — Poštni predal 377 — Čekovni račun: 600-11-606-63 — Telefoni: uredništvo: 20-840 20-170 20-171 20-172 20-173; uprava 22-873 — Letna naročnina 1600 din polletna 800 din

PO TURNIRJU IZZIVALK V MOSKVI

Lazarevićeva s sklonjeno glavo

MOSKVA, 3. jan. — Potem ko so vsi ljubitelji šaha v Jugoslaviji optimistično pričakovali zadnji dve partiji tega turnirja, jih je Lazarevićeva krepko razočarala. V preostalih dveh partijah ni uspela zbrati niti pol točke, kar bi ji zadostovalo za končno zmago. Taktično odlično pripravljeni sovjetski šahistki sta zaključili zadnji partiji proti Lazarevićevi brez prekinitve. Sovjetski analizatorski stroj je ugotovil, da se do prekinitve ne sme igrati, poleg tega pa je Zatulovskaja s črnimi figurami izbrala sicilijansko obrambo, ki Lazarevićevi najmanj »leži«. Ko pa je Lazarevićeva odigrala napačni 14. in 15. potezo, se ni mogla rešiti poraza niti z žrtvami. Poleg tega je zašla še v hudo časovno stisko, saj ji je za 12 potez ostalo na razpolago le 11 minut časa. Partijo je predala v 29. potezi in tako dovolila Kušnirjevi izzvati svetovno prvakinjo Nono Gaprindašvili.

Najlepše je igro Lazarevičeve ocenil glavni sodnik dvoboja Petronič, ki je dejal, da Milunka igra »enopotezni šah«. To pa pomeni, da igra brez plana in sistema in preveč ofenzivno ni riskantno, čeprav bi morala igrati na remi. Skratka: igra brez glave!

Plemiški naslov za Stanleya Matthewsa

London, 3. jan. — Angleška kraljica Elizabeta je ob proslavi 50-letnice nogometaša Stanleya Matthewsa podelila temu znanemu športniku naslov plemiča.

Sir Stanley Matthews, tako bodo v bodoče imenovali tega odličnega nogometaša, je na ta način postal tudi član »Doma lordov«, to je enega od dveh domov parlamenta, najvišjega predstavniškega foruma Anglije.

Stanley Matthews, »največji živi nogometaš«, je še vedno aktiven igralec pri Stock Cityju članu prve angleške lige. Pred kratkim je izjavil, da bo februarja letos, ko bo praznoval svoj 50. rojstni dan, prenehal igrati nogomet, potem ko je bil 30 let aktiven nogometaš.

Killy diskvalificiran

ADELBODEN, 3. jan. — Na mednarodnem smučarskem tekmovanju vtem švicarskem mestu je v veleslalomu osvojil prvo mesto 23-letni Švicar Edmund Bruggmann. 1200 metrov dolgo progo s 57 vratci in višinsko razliko 400 metrov je prevozil v času 1:53,6. Drugi je Francoz Leo Lacroix (1:53,8), tretji pa Švicar von Allmen (1:54,0). Najboljši čas je sicer dosegel Francoz Jean Claude Killy (1:52,7), vendar je bil diskvalificiran, ker je izpustil ena vratca.

NEAPELJ — V prijateljski nogometni tekmi je B reprezentanca Italije premagala ustrezno ekipo Francije s 4:2 (2:0).

Za naše usodna druga serija

Nadaljevanje s 1. strani

Islu ni bilo, včeraj je bila popolna megla, danes dopoldne pa je nagajal novo zapadli sneg. Tako se je začela prireditev ob 13. uri s poskusnim skokom in se nadaljevala z dvema skokoma v konkurenci.

SPET BRANDTZAEG

Pri naštevanju favoritov je na prvem mestu bronasta medalja iz olimpijskega Innsbrucka — Norvežan Brandtzaeg. Po mnenju vseh je trenutno brez prave konkurence. Odlikuje ga navidezna hladnokrvnost, ki se med skokom izoblikuje v občudovanja vredno borbenost. Njegov odriv je močan, vselej odločen, let pa miren s popolnim nizkim telemarkom. Zares, težko je reči, kdo je bil v zadnjih letih boljši: Kankkonen, Engan ali Brandtzaeg? Razred zase, seveda za bledoličnim Norvežanom sestavljajo Poljaka Przybyla in Witke, Finec Pukka, Norvežan Wirkola, vsi sovjetski tekmovalci, medtem ko na primer Engan, naš Zajec in še peščica drugih sestavljajo razred s spremenljivo srečo.

Prva serija je že precej dobro izoblikovala končni vrstni red. Brandtzaeg je zbral 121,6 točke s skokom 90,5, Przybyla 115,3 s skokom 90 m, Pukka 112,3 s skokom 85,5 m, Wirkola 111,0 s skokom 86 m in naš Zajc, ki je bil po prvi seriji peti s 109,5 s skokom 87 m. Ta vrstni red je ostal z majhnimi popravki tudi na koncu tekme, vendar na žalost brez našega Zajca.

KAJ JE Z ZAJCEM?

Po tekmi v Garmischu je Zajc izjavil, da še ni povsem našel samega sebe. Upal je, da bo šlo na Berg Islu bolje. Naš prvak je spremenil slog letenja tako, da ima zdaj roke ob telesu. Razumeti moramo, da pri tem nastajajo težave, ker nov element sicer ne menja njegove koncentracije, pač pa stopnjuje pazljivost, ki povzroča večjo psihično obremenitev. Zato je Zajc, ki ni nič slabši od najboljših na letošnji novoletni skakalni turneji, izredno razdvojen in ne more razumeti, da ga tokrat spremlja izrazita smola.

Ob koncu tekme je Zajc izjavil: *Če sem bil kdaj slabe volje, sem danes! Točno sem preštudiral sneg, vidljivost, dobro namazal smuči in kot ste sami videli, sem v prvem skoku dosegel vse, kar sem mislil. V drugem skoku, ko je bila moja koncentracija popolna, pa je nenadoma nastala megla, tako da je moja koncentracija splahnela. Znašel sem se preslabo zbran na mostičku in namesto, da bi naredil to, kar znam, sem v hipu pozabil vse. Sami ste videli, kako sem spacal ta skok.*

Kaj naj povemo o naših ostalih dveh reprezentantih? Neverjetno je, kako sta Oman in Eržen v poizkusnih skokih pokazala svojo veliko nadarjenost. Ko pa je šlo zares, spet ni in ni šlo. Reči moramo sicer, da nista razočarala — daleč od tega! Oman je dobil za svoj skok celo visoko oceno 17 točk! Toda kaj pomaga, ko je vendar danes samo ena deviza: daleč in samo daleč.

Ostane samo še tekma v Bischofshofnu. Skoraj gotovo je, da bo odnesel prvo mesto Norvežan Brandtzaeg. Samo izredna smola mu lahko prepreči pot do najvišje lovorike. O naših skakalcih lahko rečemo samo to, da niso razočarali. Ob takšnih pogojih treninga je njihov nastop na tej turneji prijetno presenečenje. Treba bo samo še nekoliko več trenirati in prepričani smo, da nas bodo do 7. marca na veliki planiški tekmi dostojno zastopali.

Rezultati novoletne skakalne turneje

Rezultati — Garmisch: 1. Pukka (Fin) 216 (83,81 m), 2. Ihle (Z. N.) 215,9 (81,86.5), 3. Kurtz (Z. N.) 215,2 (83.5), 4. Kovalenko (SZ) 213,3 (80,82.5), 5. Brandtzaeg (Nor) 210,2 (79.5, 78,5), 6. Subarec (SZ), 7. Motejlek (ČSSR), 8. Lichtenegger (Av), 9. Müller (Av), 10. Vertenikov (SZ), 43. Zajc 180.8 (66,82), 59. Oman 162,5 (65, 67,5), 65. Eržen 140,8 (72,p, 73).

Innsbruck: 1. Brandtzaeg 229,3 (90,5, 78), 2. Virkola (Norv) 220,1 (86, 88,5), 3. Przybyla (P) 219,9 (90, 88), 4. Pukka (Fin) 217,9 (85,5 86), 5. Motejlek (ČSSR) 213.8 (88.5, 88), 6. Krjukov (SZ) 213,2 (84, 88.5), 7. Oblmeier (Z. N.) 208,9 (86, 84,5), 8. Engan (Nor) 208,8 (81, 88), 9. Witke (P) 207,5 (86, 86), 10. Arntzen (Norv) 205,1 (84,5, 81.5), 26. Zajc 190,9 (87, 78), 32. Oman 185,7 (79, 76), 38. Eržen 179,6 (81, 76).

Skupni vrstni red po tretji tekmi novoletne turneje: 1. Brandtzaeg (Nor) 670 točk, 2. Przybyla (P) 623,1, 3. Wirkola (Nor) 622,6, 4. Motejlek (ČSSR) 622,1, 5. Engan (Nor) 611,2, 6. Pukka (F) 610,3, 7. Witke (P) 604,9, 8. Müller (Av) 601,7, 9. Subarev (SZ) 601,0, 10. Vertenikov (SZ) 598,6, 19. Zajc 577,5, 42. Oman 524,4, 49. Eržen 493,9.

MARJAN LIPAR